

Časopis Bilingválneho
gymnázia M. Hodžu

KARIS

4.
2015/16

EDITORIÁL

Zdravím...

Toto je také zvláštne prechodné obdobie. Počasie bilancuje na hrane leta a zimy, testy a (nielen písomné) skúšania sa ohlasujú (a ľudia ako ja, či vy, sa ich vytrvalo snažíme odignorovať až do júna) a napokon každý zúfalo počítame dni do prázdnin.

Ak máte stále problém so zaraďovaním ľudí do ročníkov, vedzte, že už nemusíte viac zúfať. Stačí sa usadiť cez pre-

stávku na chodbu a pozorovať – ľudia s výrazom zrelým na posledné pomazanie, tak to sú tretiaci a štvrtáci, vyberajúci si predmety do ďalšieho roka.

Ale to už prehánam. Trochu.

Jednoducho, všetci by sme si momentálne vedeli predstaviť krátke odreagovanie v nejakej ďalekej krajine, s exotickým ovocím a zásobou dobrých filmov. Zatiaľ si musíme vystačiť tu, v krajine sučianskej, s Horalkou od Miladky z bufetu a desaťminútovými Crash Course videjkami – s očakávaním, že nimi dobehneme niekoľko týždňov učiva.

Na tejto, občas strastiplnej, no občas aj úsmevnej ceste, vám Karis bude s potešením robiť spoločnosť. Prezradí čoto zo zákulisia projektu Euroscola, odovzdá piatacke posledné pozdravy, poradí dobré knižky, filmy, hudbu, podá pomocnú ruku pri varení, precvičí s vami jogu a popritom nadhodí zopár zaujímavých zbytočných faktov. Dokonalý spoločník.

Ja vám už len želané príjemné čítanie.

P.S.: Chcela by som sa tiež vyjadriť k nedávnomu úspechu, ktorý náš časopis zožal na súťaži Štúrovo Pero vo Zvolene. Do Sučian sme si odniesli cenu Televízie Markíza 2. stupňa. Je to prvé ocenenie v tejto kategórii, ktoré kedy Karis získal a môže byť prvý krok k väčším úspechom – držte nám palce a hlavne, s radosťou nás čítajte!

Alica Bednáríková

Redakcia

Pedagóg: PhDr. Beáta Makovicová

Šéfredaktor: Alica Bednáríková

Zástupca: Marika Tisoňová

Korektori: Kristína Grolmusová, Terézia Čviríková, Radko Stolárik, Lujza Kočíková, Nora Mlynáriková

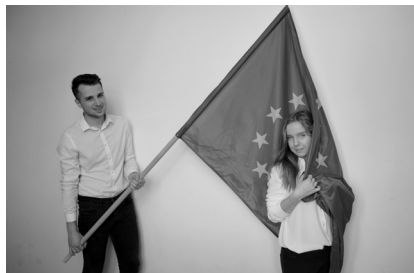
Grafici: Martina Orvošová, Martin Bažlek

Propagácia: Lujza Kočíková (koordinátor), Miriama Bernátová, Katarína Cigániková, Jana Kováčsová, Jana Uhrinová, Denisa Rišianová, Helena Kutnarová, Svetlana Kurucová, Alex Danková, Alexandra Špiriaková, Matúš Kasl, Radko Stolárik, Soňa Lukáčová

Redakcia: Radko Stolárik, Marika Tisoňová, Vanda Zaklaiová, Michaela Hanušiaková, Andrea Minichová, Alica Bednáríková, Rado Budoš, Helena Galbavá, Mária Rusnáková, Erika Laššáková, Jana Niepelová, Mária Rusnáková, Denisa Rišianová, Lucia Magáthová, Háma Ismail, Soňa Lukáčová, Saba Kvasnicová, Janka Klimeková, Alžbeta Štefániková, Tomáš Buchel, Daša Novyzedláková, Terézia Čviríková

Fotografi: Lucia Mrvová, Janka Klimeková, Daša Novyzedláková

Kontakt:
magazinekaris@gmail.com

16 **Projekt Euroscola a beseda s pánom Lajčákom**

20 Utrpenie mladého tretiaka

23 **Na rozlúčku**

27 17 vecí, bez ktorých nemôže žiť Robo Baláž

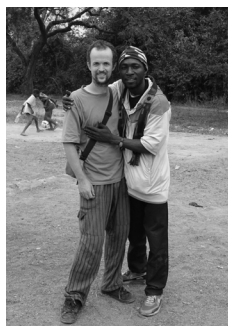
34 **Za bubnovaním do Guiney**

39 Produkcia z koša

(Petra Trubinská)

52 **Baking Bread**

58 Denník festivalového maniaka

NÁZORY

V každom čísle Vám prinášame názory na náš školský časopis. No keďže toto číslo je špeciálne, zaslúži si aj špeciálnu názorovú stránku. Namiesto zvyčajných troch názorov sme urobili medzi našimi študentmi a učiteľmi malý prieskum. Všetci dostali rovnakú otázku: „Čo si myslím o Karise a prečo sa ho oplatí kupovať?“ A Vy teraz máte možnosť prečítať si výber z odpovedí.

„V Karise sa dozviem vždy niečo nové a zaujímavé. Každé číslo je iné a originálne, preto sa každý mesiac teším na ďalšie skvelé články. Každý si tam, podľa mňa, nájde svoje a preto sa oplatí kupovať Karis.“

„KARIS si kupujem, lebo v sebe skrýva usilovnú prácu študentov. Cítiť, že vzniká s láskou a s chuťou prekonávať bežné hranice školského časopisu, s ambíciou ísť oveľa ďalej, splňať vysoké nároky, napriek obmedzeniam, ktoré sa s jeho tvorbou spájajú. It's not your ordinary school magazine. It's KARIS.“

„KARIS si kupujem vždy s nadšením. Čo sa v ňom dočítam tentokrát? pýtam sa vždy samej seba v momente, keď vymieňam okrúhlu mincu za také kvantum nových a zaujímavých informácií. Ja svoju kúpu nikdy neolutujem a pevne verím, že ani Ty.“

„Karis si kupujem kvôli zaujímavým článkom, z ktorých sa dozvedám plno informácií. V rozhovoroch sa dozviem niečo nové o našich učiteľoch a spolužiakoch, v rubrike reviews získam nejaké tipy na hudbu a filmy a rubrika o cvičení mi vie byť aj motiváciou (väčšinou aspoň na tri dni). Toto a mnoho ďalšieho sa dá v Karise nájsť.“

„V Karise si každý vždy niečo nájde. Či už sú to rôzne zaujímavosti, tipy alebo rozhovory s absolventami, v ktorých často nájdete odporúčania do budúcnosti.“

„Karis je výborný školský časopis pre každého. Nájdeme v ňom široký výber rubriek a tém, takže vybrať si niečo pre seba naozaj nie je problém. Články sú na úrovni a dobre sa čítajú či už v slovenčine, ale aj v angličtine. Chválím.“

„Cez ruky mi prešlo už niekoľko čísel nášho časopisu a musím poznamenať, že je čoraz lepšie. Je vidieť, že Karisáci dávajú do svojej práce maximum a neustále sa zlepšujú. Vďaka tomuto sa na každé číslo teším viac a viac.“

Som veľmi rada, že aj u nás v škole máme tú možnosť kúpy školského časopisu, O to viac, keď sú tam naozaj zaujímavé informácie, nie len pre mňa, ale i pre ostatných študentov. Pravidelne si ho kupujem a veľmi rada čítam články, či už ohľadom diania na našej škole, alumni alebo možnosti, ktoré máme ako stredoškoláci. Redakcia časopisu naozaj vykonáva dobrú prácu. :)

- Miška Knošková, 2.A

Karis je pre mňa osobne priestor, kde sa môžu nadaní a potenciálni budúci novinári či žurnalisti ukázať a vyjadriť svoj názor. Články sú rozličného zamerania- všehochoť každej témy- a každý študent si tam môže nájsť to svoje. Či už je ich hlavnou funkciou pobaviť alebo poučiť, vždy je tento cieľ splnený a jednoznačne článok zaujme. Karis je samozrejmom súčasťou môjho života na GBAS-e a vždy netrpezlivo čakám na nové číslo.

Emma Janovcová, druhý ročník

"Spomedzi všetkých školských časopisov, ktore som mala možnosť čítať má Karis v sebe niečo výnimočné. Hodnotím ho veľmi pozitívne."

Veronika Majherová, štvrtý ročník

"Karis čítavam predovšetkým preto, aby som sa dozvedela viac o udalostiach, ktoré sa buď udiali alebo udejú, taktiež o našich učiteľoch či spolužiakoch, o ktorých sa nejaku tú srandu rada dozviem. Rada si ho prelistujem a vždy nájdem niečo, o čom som nevedela."

Veronika Burošová, štvrtý ročník

"V Karise sa nachádza plno zaujímavých článkov, kde si každý nájde to svoje. Mne sa najviac páčia Interesting useless facts, na ktorých sa vždy zabavím a zdvihnú mi náladu."

Michal Salíni, štvrtý ročník

Originálny, nápaditý, inšpiratívny a vždy aktuálny. Povedať to jednoduchšie? Tak dobre...časopis KARIS. Takto ho vnímam ja. Táňa Balážiková, druhý ročník

"Keďže ja osobne mam k umeniu blízko, často si všímam okrem obsahovej aj grafickú stránku. A tak ma veľmi potešilo, keď sa v posledných číslach grafika o dosť zlepšila."

Lenka Vosátková, štvrtý ročník

Na dobré veci si často treba počkať, a to platí

aj pre Karis, keďže redakcia si dá na každom jednom čísle záležať. Obsah je zábavný, pútavý, no zároveň aj informatívny. Či už sa niečo dozviem o našich učiteľoch, o živote našich absolventov, alebo o aktualitách na škole, vždy sa pri tom skvele zabavím a pripomeniem si, aké skvelé rozhodnutie to bolo podať si prihlášku práve na GBAS.

Robert Baláž, 3.D

Karis je kamarát na cesty s inovatívnym dizajnom, článkami ktoré zaujmú aj najnáročnejších čitateľov. S Karisom sa poznám už 5 rokov, no s každým číslom ma prekvapí, poteš, no hlavne nenadáva keď ho náhodou niečím "zabrindám".

Tereza Váradyová, Y5

Premilý KARIS,

je to radosť prečítať si zaujímavosti o spolužiakoch, o ich úspechoch a nabráť inšpiráciu pre vlastné nápady. Nejde mi nepochváliť inovatívny, nepochybne odvážny nápad vytlačiť titulnú stranu farebne, moju pozornosť si bezpodmienečne získala. Taktiež som so značným nadšením lúštila atypickú krížovku posledného čísla, ktorej by som vytkla snáď len

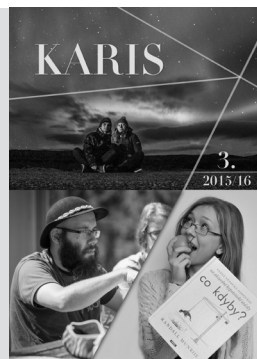
to, že som v nej našla aj skutočné slová ako krk, juch, atď. Medzi moje obľúbené rubriky paria medzi inými aj "Na slovíčko s pánom riaditeľom" a "X vecí, bez ktorých nemôže žiť". Niekedy však, bohužiaľ, nestihnem zachytiť termín predávania časopisov, čo je aj príčinou mojej pomerne skromnej zbierky.
Natália Jurčáková, 3.A

Ako už pri Karise býva dobrým zvykom, opäť bol otvorený trefným editoriálom našej šéfredaktorky, ktorý si pri každom čísle s istotou prečítam. A najlepšie na tom všetkom je práve to, že aj v tomto čísle mu môžu konkurovať aj ostatné nemenej skvelé články, ktoré dokážu dozaista (tak ako pripnutá krížovka) spríjemniť čakanie na pomyselné zvonenie počas menej zábavnej hodiny. Ale predsa, veď jediná menej zábavná hodina na našej škole je tá voľná!
Vladko Pekar, 3.B

Musím priznať, že je to ten najswagovejší plátok, aký som kedy čítal. Jeden z mála, ktorého obsah ma neunudil k smrti ešte pri čítaní titulnej strany. Avšak musím poznamenať, že počet od vecí článkov, pikantnosti a odhalení temných tajomstiev gbasu ako aj intríg tykajúcich sa učiteľského kolektívu by sa mal zvýšiť. Získali by ste tým pokornosť ako aj podporu mnoha mne podobných čitateľov, ktorí oceňujú originalitu a ich zvedavosť prevyšuje vrcholce tatranských výšin. Inými slovami, šokujte čitateľa informáciami, ktoré im prinesiete.

Školský časopis by mal byť súčasťou každej strednej školy. Veď odkiaľ by sme sa inak dozvedali všetky školské pikošky?

Každý z nás si tam môže nájsť to pravé orechové, čo ho zaujme alebo pobaví a práve to ho robí spojku medzi nami všetkými. Obdivujem celú redakciu, že dokážu vymýšľať vždy niečo nové do každého čísla Karisu.
Silvia Krebesová, 3.C

Čo je môj názor na karis? Zo začiatku som ani ja sám nevedel. Myslel som si, že je to len bežný školský časopis, ktorý vychádza sporadicky a jeho rubriky stoja za nič. No tak ako všetko, aj časopis sa vyvíja. Svojou obsahnosťou a prepracovanosťou sa vymedzil spomedzi nezaujímavých zberníkov, čo vznikajú po školách. Teším sa, že Karis je na dobrej ceste k riadnemu časopisu. Má síce ešte veľa práce pred sebou, no ak sa bude usilovať, vidím to na svetlú budúcnosť.
Viliam Hoferica, 4. A

Karis mi dáva istotu, že aj v tých najtemnejších chvíľach plných testov budem môcť vypnúť pri zaujímavých článkoch o živote študentov tretieho ročníka, a zároveň zas a znova krútiť hlavou nad spinkovaním, ktoré ruší môj pôžitok z čítania.
Simona Hromadová, 3.A

FOODFEST

Naša škola sa 23. februára stala pre milovníkov jedla rajom na zemi. Už od ôsmej hodiny sa chodbami šírila vôňa juhoamerickej kuchyne a dobrá nálada, ktorá panovala nielen medzi organizátormi, ale aj účastníkmi druhého ročníka Food festu.

Dve exhibičné debaty navnadili naše chutové poháriky na veľkú ochutnávku počas obedňajšej prestávky, na ktorej ste mohli vyskúšať známe Chilli Con Carne, Nachos, Piña Coladu, no aj neobyčajné krevety či banánové placky s hermelínom. Tradičné jedlá Latinskej Ameriky – Brazílie, Mexika, Chile, Argentíny, Peru, Ekvádoru a Venezuely – ste mali možnosť ochutnať na jednotlivých

prednáškach sprevádzaných krátkymi prezentáciami o ničom inom len o jedle. Súčasťou každej prednášky boli tiež malé súťaže o skvelé ceny, ktoré ste mohli vyhrať aj v súboji 3 proti 3 či v celodennom kvíze. Veľkej účasti sa však tešili prednášajúci o koreninách chilli, sladkostiach Južnej Ameriky a pochúťky Acaico, ktorú sme ako dar dostali od spoločnosti Acai. Tento festival by však nebolo možné uskutočniť bez pomoci pani profesorky Dobrotovej a v neposlednej rade aj ZRPŠ.

Food fest crew pevne verí, že ste si tento deň užili aspoň tak ako my, a dúfame, že sa nám podarí zorganizovať aj ďalší ročník tohto skvelého podujatia.

SVETLANA KURUCOVÁ

NÁVŠTEVA Z LIVERPOOLU

Nie je žiadnym tajomstvom, že väčšina gbasákov túži ísť študovať do zahraničia. Raz darmo, gbasácka duša je dušou cestovateľskou a po informáciách, dobrodružstvách a kvalitnom vzdelaní prahnúcou. Práve preto nás všetkých potešila správa, že prvého apríla k nám na školu príde pracovníčka náborového oddelenia University of Liverpool. Julie Bond je veľmi milá dáma, ktorá nás všetkých najprv ohúrila krásnou britskou angličtinou a príjemným, veselým vystupovaním. Zasykala nás množstvom informácií o celkovej

klasifikácii univerzít v Spojenom Kráľovstve, no i o úspešnosti práve tej Liverpoolskej. Dostali sme zopár užitočných rád a tipov. Pokochali sme sa nad fotografiami univerzity, jej vzdelávacími a športovými miestnosťami a ubytovaním. No slová, ktoré by som vám chcela odovzdať, sú práve radou, ktorú Julie spomenula nejdennokrát- it's never too early to start the research! Preto neleňte a začnite hľadať univerzitu vašich snov už teraz! Napríklad na ucas.com.

KLÁRA DEKETOVÁ

CESTOVATEĽSKÝ DENNÍK ~~PRAŽÁKOV~~ KARISÁKOV

Od 4. do 6.2.2016 sa naša skupina dobrodruhov vybrala na tajnú misiu. Jej hlavnou úlohou bolo získať nejaké to „know-how“ od iných novinárov, ale popritom sme zažili aj mnoho nového. Pod vedením pána učiteľa Steinera sme akciu úspešne ukončili a vám prinášame napínavé záznamy z toho, ako Karis dobyl Prahu!

ŠTVRTOK

8:16 Naša cesta sa začína. Už od skorého rána sme sa zhromažďovali na vrútockej stanici a čakali na náš žltý vlak. V hlavnej role pražského výletu je ženské osadenie redakcie školského časopisu Karis, nie sme však len tak bez

dozoru, sprevádza nás absolventka, študujúca v Prahe, Majka Sobčáková a pán profesor Steiner. Po príchode do Prahy a vystúpenia z hlbín metra nás Praha privítala chladným vzduchom a slabým dažďom, no z nadšenej a radostnej nálady nám to neubralo ani trochu. Ešte sme sa poriadne ani neusadili, a už nám mobilní operátori hlásili, že sme prešli hranice Slovenska. Knihy v rukách, no zostali nepoužité, lebo boli nahradené veselou vravou ozývajúcou sa z každého kupé.

13:35 Po príchode do Prahy a vystúpenia z hlbín metra nás Praha privítala chladným vzduchom a slabým dažďom, no z nadšenej a radostnej nálady nám to neubralo ani trochu.

13:56 Čože? Znova sme sa stratili? Ešte ani nevidíme Prahu a už sa vieme stratiť v uličkách, tuneloch a chodníčkoch tejto metropoly. Keďže optimizmus nám nechýba a ani čas nás netlačí, naše túlavé topánky nás nakoniec zavedú presne tam, kde mali.

14:39 Po vyšľapaní malostranskej kopcovitej uličky sme konečne našli náš domov na nasle-

dujúce dva dni. Útulný hostel ponúkal všetko, čo sme v tej chvíli potrebovali. Teplo, posteľ, aj wifi. Vybalovaniu sme venovali málo, a hneď sme sa vydali do pravej pražskej hospody. Jedlo je tu dokonalé a pripomína nám, prečo je život krásny. K tomu sme ešte sedeli pri stole Jára Cimrmana, čo nám dáva znamenie, že tento vylet bude stáť zato.

16:00 S plnými bruchami znova prekonávame spomínaný kopec a keďže náš hostel sa nachádza hneď pod Pražským hradom (luxus, ktorý si môžeme dovoliť len my), nedá nám to a musíme toto miesto navštíviť. Naskytuje sa nám pohľad ako pre bohov. Praha ako na dlani. Vidíme každý dom, každý komín, Vltavu aj Petrín. Spravíme si selfie či dve a nadchýneme sa nad hradom i katedrálou svätého Víta.

20:35 To bolo tesné! Skoro sme nestihli náš ďalší bod programu, a to návštevu Divadla pod Palmovkou. Ale keďže, na dobré sa čaká, tety šatniarky a uvádzačky, dokonca aj sám Othello počkali, kým sa naša skupina usadí. Síce sme unavení, sluch drásajúce výstrely v predstavení nás znova a znova upozorňujú, že máme dávať pozor.

23:49 Tentokrát sme sa nestratili a do hostela sme trafili hneď. To nám však nebránilo vychutnať si nočný orloj a Prahu. Bez davov

turistov sme si mohli všimnúť veci, ktoré dovtedy zostali nepovšimnuté. Detaily budov, žiaru mesiaca aj mráz, ktorý nás sprevádzal celý deň. Čakanie no to, kým sa všetky vystriedame v kúpeľni, dá zabrať a pomaly nám opadávajú viečka...

PIATOK

8:00 Izbou sa rozozvučali budíky a my pomaly rozliepame oči. Zo začiatku nám chvíľu trvá uvedomiť si, kde sa nachádzame. Za oknami počuť prvé zvuky prebúdajúcej sa Prahy a tie nás okamžite preberú. Napätie zo všetkého, čo nás v dnešný deň čaká, nás vyháňa z postelí a oblečené sme skôr, akoby ste napočítali do troch.

9:12 Všetci sedíme okolo veľkého okrúhleho stola ako rytieri kráľa Artuša a pred nami ležia kapučína, mokačina, čokolády a iné dobroty. Zdá sa, že Starbucks sa stal neoddeliteľnou súčasťou školských výletov do väčších miest a

nevyhli sme sa mu ani my. Nečudo, veď kde sa deň plánuje lepšie, než v kaviarni presýtenej vôňou kávy a karamelu, v spoločnosti uponáhľaných domácich.

10:03 Tour de Praha sa stihla sotva začať a už je aj prerušená. Nuž ale nemôžete nám to mať za zlé, veď kolík z vás by odolali, keby sa im pred očami vynorili nenápadné dvere s nápadným nápisom Kníhkupectvo a Antikvariát? Keď sme sa rozhodovali, či necháme naše nohy behať po mačacích hlavách alebo naše oči po preplnených regáloch, voľba bola jasná, jednohlasná. Kiežby sme mali neobmedzený čas a financie.

12:15 Sivá moderná budova na prvý pohľad vyzerala mierne odstrašujúco. No ale teraz, keď stojíme na recepcii a spoza pultu na nás vykúka veselé, usmievané žieňa, stres z nás pomaly opadáva. A je najvyšší čas, už nás očkávajú hore v kancelárii.

13:30 Hlavný bod nášho dnešného programu nielen naplnil, ale aj prekonal naše oča-

kávania. Hneď ako sa otvorili dvere výťahu na poschodí, kde sídlil Harper's bazaar, privítali nás dva široké úsmevy, ktorých majiteľky šéfredaktorka Barbara Nesvadbová a módna riaditeľka Lucia Janotová nás pozvali dnu a posadali si s nami na zem, akoby sme boli dlhoročné kamarátky, ktoré k nim prišli na babinec. Atmosféra bola uvoľnená a rozhovor plynul sám od seba. Zistili sme, ako vyzerá práca redaktora na plný úväzok, nahliadli sme do počítača grafikov a dostali sme odpovede na všetky naše otázky. Ako darček sme doniesli ukážku Karisu a na oplátku sme dostali Harper's Bazaary. Odchádzame teda motivované, plné nových dojmov, informácií a najmä inšpirácie.

16:36 Len máloktorému múzeu sa podarí vniesť jeho návštevníkov do iného sveta. Múzeu Franza Kafky sa to však určite podarilo. Keď sa človek prechádza jeho chodbami, nadobúda pocit, že sa ocitol v niektorom z diel tohto geniálneho autora. Bolo to jednoznačne najprepracovanejšie a najpútavejšie múzeum, aké sme kedy videli. Všetko od samotnej sprevádzajúcej hudby a zvukov, svetla, de-

korácií, videí, fotiek, obrázkov, slov, citátov dýchalo a ťahalo nás do vnútra autora, ktorý svojou tragickosťou a bolesťou uchvátil mnohých. Samotná výstava nebola tradične zostavená. Každým krokom sme sa vnárali hlbšie do mystiky múzea, či to už boli červené úzke schody vedúce do "horúcich pekiel" alebo chodba plná skriniek so záznamami a zvoniacimi telefónmi, v ktorých sa ozývali nemecky hovoriace hlasy.

17:44 Mnoho sústredených tvári najrôznejších národností a rás ponorených do kníh v akoby nekončiacej sa študovni. Tak nejako by sa dal opísať pohľad, ktorý máme pred sebou, keď ideme preskúmať Pražskú knižnicu. Rozmanitosť študentov, ktorí bok po boku usilovne študujú alebo si šepkajú v malých hlúčikoch pri regáloch kníh, zaujala na prvý pohľad. Niektorým z nás sa dokonca naskytla príležitosť využiť svoju angličtinu v rozhovore s nimi.

18:00 Sošky, obrazy, vázy najrôznejších tvarov v najrôznejších farbách všade, kde len oko dovidí. Výtvary, ktoré môžeme vidieť na tejto

výstave nám učarili. Najmä milovníci ázijskej kultúry si tu prídu na svoje.

23:00 Uťahané po náročnom dni zakončenom prechádzkami po nočnej Prahe si postupne líhame do postelí a okamžite zaspávame. Zážitky dnešného dňa v nás ešte doznievajú a celá miestnosť je zaplavená nadšením. Teda aspoň dokým nám znovu nezazvoní budík.

SOBOTA

7:30 V tomto momente sa naša „crew“ delí na dve skupiny: tí, čo sa rozhodnú nepremeškať jedinečnú šancu vidieť katedrálu sv. Víta zvnútra a tí, čo to jednoducho vzdajú. Periny sú určite skvelé, ale návšteva katedrály bola tou lepšou možnosťou. Privátna, tichá atmosféra a nekonečný priestor zanechal v každom hlboký dojem.

11:26 Pobalení a najedení sa chystáme pozrieť Lennonovu stenu. Plní odhodlania bojovať za svetový mier sa pofotíme s gestom spojených rúk. Farby a nápisy v nás zanechali kultúrny šum a my sa znova vydávame úzkymi uličkami plnými voňajúcich trdelníkov, prejdeme popred orloj a ocitáme sa na Václavskom ná-

mestí, kde si môžeme obzrieť posledné kúty, a nakúpiť posledné suveníry. Stretávame celú paletu ľudí. Ázijských turistov, ubehaných manažérov, nemeckých dôchodcov, malých ľudí, levitujúcich ľudí, kovových ľudí, hudobníkov, maliarov aj akrobatov. Všetkých smutno opúšťame a poberáme sa domov.

14:53 Vlak nás už čakal a nastal čas na finálnu rozlúčku. Za tieto tri dni sme sa toho naučili mnoho. Na Václavskom námestí sme sa už cítili ako doma, v „tramvaji“ sme sa už nestratili a zapadli sme medzi veľkomestských ľudí. Sedíme vo vlaku a už sme zjedli tretí cheesecake. Regiojet má z nás určite radosť, no my sme už minuli posledné české koruny a každý sa vydávame svojou cestou domov.

Tým však naše povinnosti oboznámiť Vás s našim výletom nekončia. Treba spomenúť, že by hlavne nebolo žiadneho výletu, keby niet Alicky Bednárikovej, Majky Sobčákovej a pána Steinera, ktorí stoja za zrodením nápadu, plánu a celkovej organizácie, preto im v mene celého osadenstva výletu srdečne ďakujeme. :)

LUCIA MAGÁTHOVÁ
JANA UHRINOVÁ
KLÁRA DEKETOVÁ

NA SLOVÍČKO S PÁNOM RIADITEĽOM

Ako hodnotíte predbežný výber vysokých škôl tohtoročných piatakov?

Žiaľ neviem odpovedať, pretože nemám podklady o tom, kam sa naši piatáci rozhodli pokračovať v štúdiu. Ale som presvedčený, že ich výber je dobrý a pôjdu tam, kam chcú. A ak sa im to skutočne podarí, tak moje hodnotenie ich výberu nemôže byť iné ako „výborný“.

Ste spokojný s prijímacími skúškami? Prečo je podľa vás záujem o našu školu taký vysoký?

V podstate áno. Záujem je stále veľký v porovnaní s inými školami a gymnáziami a myslím si, že preto, lebo výsledky vašej práce, mám na mysli výsledky žiakov, sú výborné, robíte pre seba rôzne zaujímavé a atraktívne aktivity, vzájomne sa podporujete a mnoho iného, ale určite svojim spôsobom sme asi trochu iní, vďaka vám a určite robíte seba a škole dobré a ambasádorské meno.

Ste informovaný o stave internátov? Prečo by mali mať prváci prednostné právo pred staršími študentmi? Rozmýšľali ste niekedy o odkúpení internátu v Sučanoch?

Internáty v budúcom školskom roku by mali zväčšiť svoju ubytovaciu kapacitu, oba aj v Martine, aj v Priekope. Problém s ubytovaním by sa tým možno vyriešil. Máme prísľub aj od zriaďovateľa internátov – Vyšší územný celok Žilina, že ubytujú všetkých žiakov našej školy. No a prečo by mali byť „uprednostňovaní“ prváci? Lebo sú noví, sú ešte „maličkí“ - 14-15 roční, nie sú zorientovaní v možnostiach bývania a cestovania, ak nedostanú internát, nenastúpia do školy a to by bola vzájomná „škoda“ a určite by sme našli ďalšie argumenty, ale na záver už len dodám, že prirodzenou podstatou človeka je konať dobro a pomáhať iným a slabším a prváci sú určite „najslabším ročníkom“ aj vo vzťahu k zabezpečeniu bývania na internáte. Ale som presvedčený, že v septembri bude bývať na internáte každý žiak, ktorý

o to požiada. Nad odkúpením „internátu“ v Turanoch alebo v Sučanoch alebo niekde inde v blízkosti rozmýšľame už 25. rok. Ale stále nie sú peniaze a ani ochota a vôľa ľudí, ktorí na to majú väčšie možnosti.

Ako pokračujú prípravy osláv výročia školy? Viete nám povedať niečo o programe?

Prípravy pripomenutia si 25. výročia vznikú bilingválnej anglicko-slovenskej sekcie a neskôr samostatného bilingválneho gymnázia sa rozbehli. Sú v plnom prúde a na potvrdenie napísaného pár faktov. Vyvrcholenie pripomenutia si 25. roku existencie bude 15. a 16. novembra tohto roku. 15. novembra v kine Strojár v Martine slávnostný program ku Dňu študentov, pripomenutie si Dňa boja za demokraciu, uvede-

nie prvákov do života školy – imatrikulácie a tanečný program k 25. výročiu školy. 16. novembra celodenná konferencia v Slovenskom komornom divadle v Martine k bilíngválnemu vzdelávaniu pre pedagogických zamestnancov z iných bilíngválnych škôl a sekcií a slávnostný program – tanečné a divadelné predstavenie vo večerných hodinách v ND v Martine. Žiaľ, v oboch dňoch sa nebude vyučovať podľa rozvrhu hodín, ale budeme fungovať podľa vyššie uvedeného scenára. Viac, nielen o týchto dvoch dňoch, ale aj o iných skutočne pekných aktivitách vám povedia členovia ŽŠR a redakčnej rady Potpourri, pani zástupkyňa Ing. Lojdová, ktorá je hlavným garantom slávnostného programu, kolegyně slovenčičárky, ale aj ostatní kolegovia vrátane triednych učiteľov.

OSLAVY 20. VÝROČIA ŠKOLY

ÚSPECHY NAŠICH ŠTUDENTOV

O d vydania posledného čísla Karisu prešlo veľa času a s ním aj možností na nové výhry a úspechy. Debatný klub Sučany má za sebou 4. stredoslovenský regionálny turnaj, ktorý bol pre Sučany, ako to už býva zvykom, veľkým úspechom. Prvé miesto patrilo tímu

SUČ 1 (Martin Repka, Aďo Rybár, Kristína Feiková), s jednou prehrou sa na druhom mieste umiestnil tím SUČ 2 (Filip Pastorek, Christian Alexander Filt, Katarína Kandríková) a tím SUČ 0 (Michal Pati, Sabína Kvasnicová, Sarah Ivanovová) taktiež s jednou prehrou, ale menším počtom rečníckych bodov skončil na 5. mieste. Titul najlepšieho rečníka si s rovnakým počtom rečníckych

bodov rozdelili Aďo Repka a Filip Pastorek.

Členovia debatného klubu však nie sú jediní, ktorí sa vedú prerozprávať k víťazstvu. Podarilo sa to aj Sabíne Gangurovej, ktorá vyhrala celoslovenské kolo nemeckej olympiády. Nemčina, útrapa mnohých študentov, sa vraj najjednoduchšie učí od detstva prostredníctvom rozprávok alebo kníh.

Úspešne nás reprezentoval aj žiak piateho ročníka na celoslovenskom kole olympiády z ruského jazyka Aurel Bílí, kde získal prvé miesto. V závese za ním, na druhom mieste na rovnakej súťaži, skončila žiačka piateho ročníka Klára Findrová. Ruština však nie je jediná disciplína, v ktorej naši študenti zožali úspech.

Na olympiáde z biológie tretiak Juraj Michalec obsadil prvé miesto. O druhé miesto sa zaslúžila žiačka druhého ročníka Martina Orvošová. Zlato si odniesol aj Alex Laštík z tretieho ročníka, a to konkrétne z krajského kola olympiády z ruského jazyka. Do celoslovenského kola postúpili v Biblickej olympiáde štvrtáčky Lujza Kočíková a Adriána Škrková, s nimi aj druháčka Veronika Bergerová. A aby toho nebolo málo, žiačka druhého ročníka Tatiana Balážiková získala prvé miesto v krajskom kole súťaže Biblia očami detí a mládeže.

Ďakujeme a gratulujeme študentom, ktorých snaha zaplňuje rubriku Výhry a úspechy v každom čísle. Zároveň dúfam, že sa nenecháte zlákať stúpajúcimi teplotami a blížiacim sa letom, a budete mi naďalej poskytovať materiál na písanie.

PROJEKT EUROSCOLA A BESEDA S PÁNOM LAJČÁKOM

Dňa 30. novembra 2015 sa na škole diali veľmi zaujímavé veci. Navštívila nás dôležitá a významná osobnosť. Mnohí z vás už určite tušia, že hovorím o pánovi ministrovi zahraničných vecí Miroslavovi Lajčákovi. Beseda bola organizovaná v rámci projektu Euroscola. Čo je vlastne projekt Euroscola? A aká bola beseda s pánom ministrom? (Nien) na tieto otázky nám odpovedia žiaci a hlavne organizátori besedy, Barbora Schererová a Kristián Fides.

Pre začiatok môžete vysvetliť pre tých, ktorí ešte o Euroscole nepočuli, o aký projekt ide? Čo je jeho cieľom?

B: Projekt Euroscola je súťaž organizovaná informačnou kanceláriou Európskeho parlamentu. Do tejto súťaže sa môžu zapojiť všetci žiaci stredných škôl vo veku od 16-18 rokov. Základom projektu je zorganizovať množstvo zaujímavých podujatí, workshopov a besied za účelom zvýšenia informovanosti verejnosti o EÚ. Následne je úlohou tímu vypracovať záverečnú prácu o týchto aktivitách, ktorá je po skončení súťaže hodnotená porotou v informačnej kancelárii EP.

Prečo by sa mali študenti zapájať do pro-

jektov ako je Euroscola? Aké sú benefity tohto projektu pre nás študentov?

B: Víťazné školy majú možnosť cestovať do Európskeho parlamentu v Štrasburgu a stráviť tam jeden úžasný deň v spoločnosti rovnakých študentov z celej Európskej únie. Parlament organizuje modelové zasadnutie, kde účastníci riešia aktuálne európske problémy, vytvárajú a schvaľujú rôzne riešenia týchto problémov. Pre žiakov, ktorí sa zaujímajú o EÚ, politiku, medzinárodné vzťahy a pod. je to veľmi prínosná skúsenosť.

Verím, že tak dôležitý projekt ako Euroscola nie je ľahké organizovať. Ako ste sa dostali k organizovaniu tohto projektu na našej škole a čo bolo náplňou práce každého z vás?

K+B: Organizácia bola pre nás veľkou výzvou. Pred dvoma rokmi sme sa podieľali na vytváraní víťazného projektu našej školy, preto sme to tento rok chceli vyskúšať opäť, ale už ako organizátori. Je ťažké rozprávať osobitne o náplni práce každého jedného člena nášho organizačného tímu, pretože nás bolo spolu 24 a každý mal rôzne povinnosti. Naša úloha hlavných organizátorov spočívala vo vymyslení celého konceptu projektu a

nových inovatívnych aktivít, rozdelení úloh v organizačnom tíme a následnej koordinácii účastníkov. Taktiež sme sa ale podieľali sami na vedení rôznych aktivít a besedy. Po oficiálnom ukončení projektu bolo našou úlohou spolu s pár členmi organizačného tímu spísať záverečnú správu o projekte.

V rámci Euroscoly sa konala prednáška s pánom ministrom Miroslavom Lajčákom. Bolo náročné zorganizovať takúto besedu? Čo obsahovali prípravy na takýto druh besedy?

aby táto beseda dopadla čo najlepšie. Prípravy boli dôkladné, ale v konečnom dôsledku sme si uvedomili, že boli opodstatnené.

B: Príprave a organizácii besedy sme venovali veľmi veľa času a energie, ale určite nevyšla nazmar a môžem s hrdosťou povedať, že beseda sa nám veľmi vydarila a boli sme viac než spokojní.

Keďže nie všetci sme mali možnosť byť na besede, prezradte nám v krátkosti, ako prebiehala beseda s pánom ministrom. Aké boli hlavné témy a celková atmosféra ?

K: Ako organizátor projektu musím povedať, že beseda s Miroslavom Lajčákom bola pre nás jednou z najväčších výziev projektu. Už samotné prijatie pozvania bolo pre nás prekvapením a zároveň potešením vzhľadom na to, že p. Lajčák ako minister zahraničných vecí má dosť vyťažený pracovný harmonogram. Keďže od poslednej návštevy nejakej významnejšej osobnosti z oblasti politiky na našej škole prešiel už dlhší čas, snažili sme sa,

K: V prvej polovici besedy nám p. Lajčák priblížil, čo všetko práca ministra zahŕňa, a ako dlhoročný diplomat zhodnotil výhody a nevýhody tejto profesie. V druhej časti sme sa už presunuli k diskusii, v ktorej mali študenti možnosť spýtať sa p. Lajčáka rôzne otázky, a tak načrieť do akejkolvek problematiky súčasnosti. Počas tejto diskusie sme sa dotkli viacerých problémov, ako napr. odliv mozgov zo SR alebo migračný kríza v EÚ. Počas

celej besedy v klube prevládla veľmi príjemná atmosféra, čo zaklincovalo umelecké vystúpenie našich študentiek na záver.

Nebudem preháňať, keď poviem, že beseda s pánom ministrom patrila medzi tie prínosnejšie. V čom vidíte vy, s odstupom času, pozitíva tejto besedy? Myslíte si, že by sa na našej škole malo organizovať viac takýchto besied?

B+K: Besedy s dôležitými osobnosťami, či už z oblasti politiky, ekonómie, kultúry, alebo športu sú podľa nás veľmi inšpiratívne a rozširujú nám naše obzory, a preto si myslíme, že by sa mali organizovať oveľa častejšie. Pozitíva sme videli hneď, zaujímavá prednáška o diplomacii, medzinárodných vzťahoch a zahraničnej politike určite ponúkla nové vedomosti všetkým účastníkom a možno si aj niektorí z nich uvedomili, že toto je smer, ktorým by sa chceli v budúcnosti uberať.

Ak by ste mali možnosť, vybrali by ste si organizovanie Euroscoly znova? Pomohlo vám v niečom organizovanie tohto projektu alebo ste si len urobili svoju prácu a všetko, čo bolo potrebné?

K+B: Organizovanie bolo pre nás prínosom do budúcnosti, zlepšili sme si naše organizačné a komunikačné schopnosti, dozvedeli sme sa nové veci, aj keď bolo niekedy ťažké sklbiť prácu na projekte, školu, ostatné mimoškolské aktivity a osobný život. Organizáciu by sme si určite radi zopakovali, keďže by sme mohli využiť poznatky a skúsenosti nadobudnuté počas tohto projektu, ktoré by nám (aspoň dúfame) pomáhali vyvarovať sa chýb, s ktorými sme sa stretli počas organizácie tohto ročníka projektu.

S projektom Euroscola je spojený výlet do Štrasburgu, kde sa naši študenti môžu na jeden deň stať súčasťou Európskeho par-

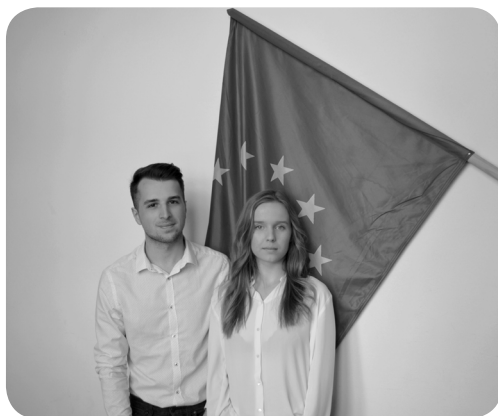

lamentu. Ako prebieha takéto stretnutie s členmi parlamentu?

K: Celý deň v Európskom parlamente je zorganizovaný formou modelového zasadnutia, kde si do europoslaneckých kresiel sadajú študenti 28 škôl, pochádzajúcich z každého členského štátu EÚ. Na začiatku tohto zasadnutia za každú školu predstúpi rečník, ktorý v krátkosti predstaví školu a štát, z ktorého pochádza. Po otvorení tohto zasadnutia predsedom EP sú študentom ozrejmene funkcie a chod parlamentu. Počas spoločného obeda majú účastníci za úlohu vyplniť zábavný kvíz, v ktorom je každá otázka v inom jazyku. Popoludní prichádza hlavný bod programu, kedy sa študenti rozdelia do 6 skupín, v rámci ktorých musia spoločne prísť na čo najlepšie riešenia problémov v Európe. Témy, s ktorými sa museli študenti popasovať tento rok boli: Udržateľný rozvoj, Ľudské práva a bezpečnosť, Rozvojová politika EÚ, Budúcnosť Európy, Migrácia a integrácia, Zamestnanosť mladých. Po spoločnej diskusii sa skupiny vrátili naspäť do hlavnej zasadacej sály, kde prebiehalo modelové zasadnutie, študenti sa dostali do roly poslancov a snažili sa nájsť spoločný konsenzus. Na záver dňa si víťazné tímy obedňajšieho kvízu obhájili výhru v interaktívnom kvíze a nasledovala ceremónia s vlajkami členských štátov, ktorá perfektne zobrazila zjednotenosť národov v EÚ.

Boli ste v kontakte aj s inými zahraničnými študentami. Pracovali ste v tímoch, spoločne sa dohadovali a prichádzali na riešenia problémov. Môžete sa nejako objektívnejšie porovnať? V čom sú lepší, možno horší študenti iných krajín.

K+B: Študenti iných krajín sú vo všeobecnosti úplne rovnakí ako my. Tí, ktorých sme mali možnosti stretnúť v parlamente, mali

naozaj široký rozsah vedomostí, zaujímali ich aktuálne problémy Európskej únie, aj keď je dôležité povedať, že každý z nich mal svoj vlastný názor a pohľad na vec a taktiež ho vedel vhodne prezentovať. Veľkú výhodu vidíme v znalosti jazykov. Stretli sme veľa študentov, ktorí nemali problém plynulo komunikovať až v troch jazykoch.

Plánujete sa venovať podobným aktivitám aj v budúcnosti? Chceli by ste sa možno raz zamestnať v politike či stať sa prezidentom?

B: Klamala by som, ak by som tvrdila, že táto vízia nikdy nepreletela mojou hlavou, ale oveľa radšej by som samu seba videla v ekonomickej sfére. Týmto smerom sa bude uberať aj moje budúce štúdium. Nevylučujem však, že sa niekedy v budúcnosti neocitnem aj v politike (smiech).

K: Ako sa poznám, tak ma určite bude ešte veľakrát pokúšať zapojiť sa do nejakých projektov. Či to bude o Európskej únii ako tento je ťažké povedať. Čo sa však týka budúcnosti, tak takisto ako Barbora aj ja vidím svoju kariéru skôr v ekonomickom sektore. Ale takto, kam ma ešte moje nohy zavedú...

UTRPENIE MLADÉHO TRETIAKA

Ústne skúšanie? Na GBASe?

Sedím v študovni na treťom poschodí a ledva klipkám očami. Mám za sebou niekoľko náročných týždňov plných testov, popov, prezentácií, ústneho skúšania... Počkať, čo?! Ústneho skúšania? Na GBASe? Veď je to škola známa tým, že jej spôsob výučby obsahuje prvky prevzaté z britského školstva. Tie by predsa mali zahŕňať aj absenciu odpovedania pred tabuľou. Pamätám si, ako nám to v prvom ročníku hovorili a ja som bola nadšená. Nepatrím síce medzi ľudí, ktorým by robilo problém rozprávať pred celou triedou, to nie. Na druhej strane bolo pre mňa vždy náramne stresujúce, keď som musela s napätím čakať a dúfať, že dnes ma nik nevyvolá.

Každopádne, prvý ročník prebehol bez značných problémov. Musela som si síce zvyknúť na objem a náročnosť učiva, ale dalo sa to zvládnuť. S nástupom druhého ročníka sa mnohé nezmenilo, iba množstvo učiva sa zvýšilo. Stalo sa však aj niečo iné. Celkom nenápadne a v podstate neškodne sa na vyučovanie prikradlo aj ústne skúšanie. Pokiaľ si dobre pamätám, tak to bolo iba z jedného predmetu a iba raz za školský rok. Dalo sa to v pohode prežiť a nestážovala som si. Nasledoval pre mňa terajší, tretí ročník a s ním aj zásadné zmeny. Starší žiaci ma vystríhali, že „tretiak“ je najťažší, ale ja som si to nechcela

pripustiť. Avšak teraz po 7 mesiacoch musím uznať, že tomu verím. Nielenže sa náročnosť a množstvo učiva znásobilo, ale od polroka nám pribudlo aj ústne skúšanie hneď z niekoľkých predmetov.

Zrazu sme dospeli do bodu, kedy sa už jednoducho nedá všetko stíhať. Nie je možné, aby sa bežný človek, ktorý má aj nejaký sociálny život a svoje vlastné záujmy, mohol naplno venovať 12 rôznym predmetom. Je nemožné, aby sme boli každý deň pripravení na všetky hodiny. Dokonca ani to priebežné učenie nefunguje. Skúšala som to.

Treba si uvedomiť, že sme tretiaci a veľká časť z nás už má predstavu o tom, čo by chcela v budúcnosti študovať. Ostatné predmety nás už veľmi nezaujímajú. Musíme z nich len „prejsť“. Nechcem tvrdiť, že je dobré, aby sme ich „flákali“, ale pridanie ústneho skúšania celú situáciu iba zhoršilo. Neviem, či je táto forma hodnotenia považovaná za vhodnú motiváciu, alebo iba spôsob, ako nás dotlačiť do vyššieho výkonu. Vidím však, ako sa naše výsledky zhoršujú, prospech a aktivita na hodinách klesajú a naopak frustrácia a únava sa zvyšujú.

Vždy som bola výborná žiačka, dokonca aj po nástupe na GBAS sa mi doteraz darilo dosahovať prospech s vyznamenaním. Som však už zmierená s tým, že to takto ďalej ne-

pôjde. Pred dvoma týždňami som prvýkrát v živote prišla nenaúčená na test – jednoducho som sa naň už nevládala pripraviť. Už pravidelne dostávam pätky z popov, čo sa kedysi nestávalo, a neprekáža mi to. Stávam sa apatickou a väčšinou sa na predmet, ktorý ma nezaujíma, iba mechanicky „našprtám“ a po

teste všetko vypustím z hlavy. Je to pre mňa ubíjajúce. Najmä preto, že som človek zvedavý a rada sa učím nové veci. Keď to už ale nejde, tak to jednoducho nejde. A znova raz musím na hodinách trpnúť, či ma niekto nevyvolá pred tabuľu...

Margaréta Baňasová Y3

Ústne skúšať na GBASe či neskúšať?!

Takmer hamletovsky znie táto otázka. Článok v tomto čísle Karisu, ktorý ako pedagogický garant pomáham spoluvytvárať, ma podnietil k tomu, aby som hneď reagovala. Minimálne v záujme objektívnosti pri pohľade na tento „problém“.

Áno, BGMH je bilingválne gymnázium, to znamená, že kombinuje britský a slovenský model vzdelávania na strednej škole. Ani v profile absolventa, ani v zakladajúcej listine školy nestojí zmienka, že ústne skúšanie je zakázané. Naopak (nemusím snáď písať o význame ústneho prejavu) komunikácia žiaka BGMH v dvoch vyučovacích jazykoch má rovnakú váhu, vedie ho k rozvoju a ako sama autorka príspevku uvádza „motivuje ho a posúva k vyššiemu výkonu“ (minimálny cieľ – zvládnutie ústnej maturitnej skúšky).

BGMH je náročná škola, jej žiaci musia uspieť na talentových prijímacích skúškach. Preto je prirodzené, že aj nároky rastú v každom ročníku a ten tretí, kedy žiaci majú ešte všetky predmety, zákonite dá zabrať. Je to ale gymnázium – všeobecnovzdelávacia škola, kde sa žiak profiluje, a tak nie všetci dosahujú vo všetkých predmetoch vynikajúce výsledky a pritom ešte aj úspešne reprezentujú školu. Myslím si, že je to zároveň ročník, v ktorom sa už žiakovo budúce smerovanie špecifikuje, a tak treba vynikať v tom, čo vás baví, čo chcete profesijne robiť, možno aj za cenu, že ostatné predmety budú so slabšími výsledka-

mi. Požiadavky sa stupňujú a na vysokej škole (hoci to bude oblasť, ktorú si vyberiete) to nebude iné a byť vynikajúcim vo všetkom tiež nebude samozrejmé.

Myslím si, že konštatovanie v príspevku ako sa „výsledky zhoršujú, prospech a aktivita na hodinách klesajú“ nie je zapríčinené ústnym skúšaním, ale práve v niektorých prípadoch zbytočným perfekcionizmom alebo nesprávnym pohľadom na nároky v 3. ročníku. Rezignácia a apatia ale rozhodne nie je na mieste. Trpnutie a stres pri ústnom skúšaní môže niekto viac prežívať, tak ako druhý pri písomnom teste alebo pri prezentácii projektu. Ste v škole, aby ste sa učili prekonávať rôzne prekážky, lebo život ich, bohužiaľ, často prináša, a aj škola vám môže pomôcť byť na to pripravení. Mimochodom, aj my učitelia sme boli žiaci strednej školy a ústne skúšanie bolo na každej hodine, každý deň a ozaj pred tabuľou! A myslíte si, že sme boli vždy stopercentne pripravení na test a že sme domov nosili len jednotky?

Hlavu hore! Po nejakom čase to budete vidieť inak. 4. a 5. ročník na našej škole vám umožňuje mať tie predmety, ktoré si vyberiete, a bude na vás čakať „len“ maturita rozdelená do 2 ročníkov. A potom prijímacie skúšky na vysokú školu. Nie ste v tom ani prví, ani poslední!

Beáta Makovická

HIGH SCHOOL IN SLOVAKIA VS. HIGH SCHOOL IN THE UK

In the last issue of Karis, we brought you a comparison of our GBAS and one high school from Switzerland and one from the USA. Since this topic interests many of you, I asked Alexandra Horkavá who currently studies at Mount Kelly College in the UK to write one more comparison for you.

UNITED KINGDOM

It is a very well known fact that almost every education system in the world is unique. Speaking from my experience of studying in both the UK and Slovakia, I could not agree more. At the beginning of this year, I entered Sixth Form (the last two years of secondary education) at Mount Kelly College in Tavistock (also known as the most boring town ever) in Devon, just after finishing Y2 at GBAS.

Comparing GBAS' Y3 and MK's Y12 is astonishing; impossible even. The biggest difference lies in the number of subjects; saying that I have a lot of work with my 4.5 subjects (even though it is advised to do only 3) has

never felt more ludicrous, especially when I consider the twelve of them that my former schoolmates have to handle (compulsory PE included. Gh.).

Another vast difference lies in the way of testing; in the UK, although there are tests given by teachers throughout the year, no one actually deems them important. What really matters are the A-level (or AS-level) papers that are written at the end of Y12 and Y13. Nobody will ever care how you got the mark you did; whether you have studied from lesson to lesson or learnt everything the night before. The mark (scaling from A* to E) is what's important.

However, that brings me to what I find very curious; the way everyone seems to

care about their grades a bit too much (especially in comparison to GBAS). The pressure to do well is huge; causing a lot of students to abandon their hobbies and centre their lives on schoolwork. This is specifically relevant for Mount Kelly; where not only do lessons finish no sooner than at 4pm, but where compulsory sports, lectures and CCF (military-like training) cause the school day to end at 6pm at the earliest. There is no space to do something that is not related to school; the workload, when teachers have no problems setting an assignment consisting of writing a 5-page essay on Monday and submitting it on Tuesday, is just simply too much. Makes one feel much better and safer, knowing the one-week deadline rule at GBAS, doesn't it?

Overall, I'd say that there are many unconventional details that make neither GBAS nor Mount Kelly the best representatives of education in their respective countries. What connects them, though, is the way students look at them; with pride, (a bit of hatred sometimes) and love.

JANA UHRÍNOVÁ

NA ROZLÚČKU

Koniec roka pre každého z nás znamená aj rozlúčku. Lúčime sa so spolužiakmi, učiteľmi a štartujeme svoje ďalšie nezabudnuteľné prázdniny. Vieme však, že v septembri opäť uvidíme tváre, za ktorými nám bolo počas leta smutno.

Toto ale neplatí pre piatokov. Uvidíme sa s nimi sem-tam na nejakej akcii, ale už ich nebudeme stretávať na chodbách. Opúšťajú našu školu s tým, že začínajú úplne novú a každý svoju jedinečnú kapitolu. My sme sa preto rozhodli venovať im tento článok a trochu sme ich vyspovedali. Položili sme im tieto otázky:

1. Čo ti bude na GBAS-e najviac chýbať?
2. Kam máš namierené ďalej?
3. Keby si sa vrátil 5 rokov dozadu, spravil by si opäť rozhodnutie ísť na GBAS?

KATKA BALČIRÁKOVÁ

1. Niektorí učители, ktorí robia česť svojej profesii a ťahali to s nami celých päť rokov. Určite aj sedenie na grase so spolužiakmi, akcie ako Garden Party, Valentínsky ples a Christmas ass.
2. Študovať sa chystám do Anglicka, konkrétne Londýn. Ak sa mi podarí zmaturovať na

jednotky, tak mám už isté miesto na University College London, konkrétne History with a year abroad.

3. Možno by som uvažovala ísť na francúzske gymnázium namiesto anglického, ale rozhodnutie ísť na GBAS rozhodne neľutujem.

KEVIN SYČ

1. Na GBASe mi budú určite najviac chýbať ľudia, ktorých som tu stretol. S niektorými budem v štúdiu pokračovať aj na vysokej škole, ale s väčšinou sa už uvidím len sporadicky na nejakej akcii.

2. Kam mám namierené ďalej: Vždy som chcel študovať technický smer, a preto som sa rozhodol podať si prihlášku na mechanické inžinierstvo do UK. Moja priorita je štúdium na londýnskej univerzite UCL, kde by som po doštudovaní bakalára chcel pokračovať na master degree. V budúcnosti by som sa chcel užšie venovať leteckému a vesmírnemu alebo popri prípade automobilovému inžinierstvu.

3. Je veľa vecí, ktoré sa mi na GBASe nepáčia ale aj napriek tomu by som svoje rozhodnutie nezmenil. Ako som už spomínal, stretol

som tu veľa skvelých ľudí a medzi nimi aj mojich najlepších kamarátov a to by som určite nezmenil.

MAREK BACHROŇ

1. Na GBASe mi najviac budú chýbať moji kamaráti. Mám okolo seba obrovské množstvo skvelých ľudí, s ktorými si pomáhame a podporujeme sa, a tí zrazu pri mne nebudú, čo bude veľká zmena. Musím podotknúť, že mi budú chýbať aj niektorí učitelia.

2. Zo začiatku som sa chcel vydať umeleckým smerom, ale nakoniec som sa rozhodol študovať biochémiu, konkrétne na UCL (University College of London). Taktiež rozmyšľam, že ak by bolo možné, prestúpil by som tam na odbor medicína. Ak to možné nebude, tak po biochémiu by som chcel ako Master študovať Cancer Studies, nakoľko UCL spolupracuje so špičkovými zariadeniami na výskum tejto choroby. Už len zmaturovať na jednotku a som tam!

3. Áno, aj keď by som sa najprv poriadne psychicky pripravil a obrnil, lebo ako všetci vieme, veľmi často sa na nás od učiteľov valia

kopy roboty, ktorú len ťažko stíhame a s tým prídu horšie známky, ktoré sa nám často nepáčia, takže je lepšie, keď je na to človek pripravený a zbytočne sa nestresuje alebo sa sústreďí len na predmetu jemu blízke.

MARIKA TISOŇOVÁ

1. Bude mi chýbať čaro GBASu. To ako sa ľudia neboja prejaviť svoj

názor, skamarátiť aj s mladšími alebo staršími. Ako sa ľudia naučia držať pokope. A povedzme si pravdu, o gbasáckych zážitkoch sa ľuďom ani nesníva.

2. Budúci rok budem mať gap year.

3. Ja určite áno.

ERIKA LAŠŠÁKOVÁ

1. Kamaráti, učitelia, atmosféra, akcie, či už školské, alebo mimoškolské. Je ťažké uveriť, že sa to všetko končí. Veď len včera sme boli prváci a už sa lúčime. GBAS bol súčasťou našich životov 5 rokov. Formoval nás, učil, často aj trápil, ale hlavne dal mnoho vecí, o ktorých iní stredoškooláci nemajú ani len tušenia. Preto nie je jednoduché povedať zbohom niečomu, čo už je vlastne našou súčasťou. Jednoducho, už navždy ostaneme gbasákmi.

2. Teraz mám namierené do Bratislavy študovať žurnalistiku. Neskôr by som chcela doštudovať v zahraničí, ale nechcem si nič plánovať. Nemám rada veľké plánovanie, pretože ak si nič neplánujete, nikdy nebudete sklamaní, ak sa vaše plány nevydaria. Všetko je tak, ako má byť, a ja som len zvedavá, kde ma moje životné cestičky zavedú.

3. Na takúto otázku sa veľmi ťažko odpovedá. Všetko má svoje pozitíva a negatíva. Veľakrát sme mali toho dosť, nevládali a boli "vycucnutí" zo života. Musím ale povedať, že GBAS je jedinečné miesto. To sa nedá vysvetliť, to si musí človek zažiť. GBAS nie je len inštitúcia, je to spôsob života.

TOMÁŠ BAJCÁR

1. Vyjadriť sa písmejkersky - Všetko. A to je pravda. Naozaj mi bude chýbať všetko. Mix chutí, farieb, pocitov, občas nechúť ísť do školy a vždy gbasácky život. Viem, že tieto roky boli dosť vyčerpávajúce (aspoň pre mňa), no som za ne rád a veľa som si z nich zobral. Poznám ľudí, ktorí by najradšej už odišli; niekedy mám aj ja takú náladu; ale koniec koncov je to stredná a prečo to zrovna nenávidieť, keď to môžete milovať?! Pre mňa sú top priatelia a miestna logika. Či už samotných priateľov, školy, učiteľov alebo môjho života. Vždy ma pobavia. *grin emoticon* Budú mi chýbať možnosti angažovania sa a duch každej (školskej) hodiny, ktorú som navštívil alebo strávil v našej oranžovej inštitúcii.

2. Kam ďalej? Pôjdem tam, kde využijem svoj potenciál. Najradšej by som šiel do Dánska a tam zhodil kotvy na pár rokov. Možno sa ale ukážem v Holandsku. Zistím to tieto prázdniny. Chcem sa venovať obchodu a biznisu, byť čávo a robiť zmysluplné veci.

3. Áno. Šiel by som sem znova. Aj keď by som

možno pár vecí urobil inak, ale to k tomu patrí. Myslím si, že mi škola dala dosť príležitostí na sebarozvoj, ale škoda, že aj dosť polien pod nohy. Oceňujem cibrenie flexibility žiakov a ich inteligenciu, no mali by sme si uvedomiť, čo je naozaj potrebné pre život.

LUCKA JURAŠKOVÁ

1. Nad touto otázkou som sa musela naozaj zamyslieť. To, že mi budú chýbať moji najlepší kamaráti, je jasné. To, že v Sučanoch nechávam veľmi významné obdobie môjho života, počas ktorého som zažila sklamanie, ktoré ma posilnilo a pripravilo na budúci život, ale aj radosti, vďaka ktorým na GBAS nikdy nezabudnem, je takisto jasné. Avšak najviac mi bude chýbať doslovný pocit rodiny medzi najbližšími, vďaka ktorému boli dni na GBAS-e jednoduchšie, šťastnejšie.

2. U väčšiny piatkov je to tak, že hlavnou prioritou je Anglicko a takzvané „poistky“

si hľadajú v Čechách a na Slovensku. U mňa je to presne opačne - rada by som sa dostala na lekársku fakultu do Prahy a prihlášky na forenznú vedu do Anglicka som si podala, len aby som predišla pocitu nevyužitej príležitosti. Nerátala som s tým, že by ma zobrali, no nakoniec som bola medzi prvými, kto dostal prvý offer (trošku chvály na záver).

3. GBAS mi predostrel mnoho príležitostí, vďaka ktorým som posunula svoj intelekt na inú úroveň, a ktoré zatienili všetky negatíva. Preto mi neostáva odpovedať nijako inak - len áno, spravila by som presne to isté rozhodnutie.

Ďakujeme piatkom za rozhovor. Celému ročníku v mene Karisu prajeme úspech počas novej cesty života. Dúfame, že budú aj naďalej príkladom sebestačných a zodpovedných ľudí, akými ich náš GBAS vychoval.

ANDREA MINICHOVÁ

17 VECÍ, BEZ KTORÝCH NEMÔŽE ŽIŤ...

Večne ho môžeme vidieť, ako číta nejakú knihu, ktorá mu pomôže s organizáciou času alebo v rozvoji jeho osobnosti. Nejedna sa už čudoval nad rýchlosťou, ktorou tieto knihy číta, a to zďaleka nie je jediná pozoruhodná črta **tretiaka Roba Baláža**. Oslávil 26. marca 17 rokov a to je výborný dôvod na to, aby nám prezradil veci, bez ktorých nemôže žiť.

1. Knihy o rozvoji osobnosti.

Moje rozhodnutie prejsť z beletrie na tento druh kníh bolo jedno z najlepších, aké som za svoj život urobil. A keď si pomyslím, že som za mlada brázdil kníhkupectvá, akoby nebolo zajtrajška a nikdy mi nenapadlo pozrieť sa, čo je len pár uličiek ďalej... Dalo mi to do života skvelé praktiky, zvyky a filozofiu, no určite to nie je a nikdy nebolo žiadne Tajomstvo.

2. Priatelia. Všetci ľudia, ktorí v mojom živote znamenajú veľa, ochotne pomôžu v núdzi a radi oslavujú úspechy. Sú to ľudia, ktorým plne dôverujem v takmer každom ohľade. Hoci ich nie je veľa, práve naopak, no za tých, čo mám, som veľmi vďačný. Aj za všetky skvelé časy, ktoré sme spolu prežili.

3. Beh. Tí, čo vravia, že od stresu života sa nedá ujsť, nebežia dost rýchlo. Je to môj spôsob odreagovania sa, načerpania nových síl (znie to neuveriteľne, ale naozaj to tak je) a aj naučenia sa niečoho nového, keďže audioknihy sú pomerne lacné a v tomto prípade aj

omnoho praktickejšie než tie klasické.

4. Sklamania a neúspechy. Sú neoddeliteľnou súčasťou nášho života a vždy sa z nich snažím vyťažiť ponaučenie. Ak už nič iné, každým neúspechom som našiel spôsob, akým sa mi to nepodarilo a po premyslení na to idem inak, až kým neuspem. Z tohto pohľadu som stále malé dieťa. Ešte som nepočul o dieťati, ktoré sa nenaučilo chodiť, lebo padlo priveľakrát a už to nechcelo znovu skúsiť.

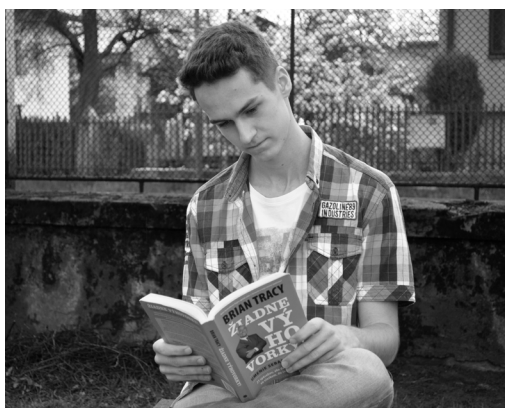
5. Papier a pero. Som veľký fanúšik písania, či je to nákupný zoznam, rôzne nápady či myšlienky, plán toho, čo budem v daný deň robiť, alebo súpis mojich cieľov na roky dopredu, zakaždým sa to dá nájsť na papieri. Každý predsa zabúdame a nikto nemá rád, keď musí držať v hlave sto vecí.

6. Môj mobil. Navigácia, upozornenia, budíky, audio semináre a audioknihy, hudba, internet a mnoho iných život zjednodušujúcich vecičiek, všetko v praktickej forme

priamo vo vrecku. Čo sa na tom dá nemilovať?

7. GBASáci. Napriek tomu, že sa to úplne nehodí do kategórie „vecí, bez ktorých nemôžem žiť“ (nič v zlom), verím, že tráviť čas so skvelými ľuďmi zo školy je vždy dobrý nápad, ktorý som doposiaľ nikdy neľutoval.

8. Učenie. Nemyslím učenie sa rokov či faktov bez hlbšieho významu. Mám na mysli učenie sa nových schopností, ktoré je možné v živote využiť, a učenie sa s úmyslom pochopiť, prečo a ako sa veci dejú, či už sú to procesy v ľudskom tele, v samotnom mozgu človeka,

alebo aj mnohé zo zvyšku sveta či dokonca mimo neho. Zvedavosť môže byť aj dobrá vec, hoci spôsobuje predčasné starnutie. Čo sa vlastne deje s naším telom, keď starne?

9. Ticho. Ako je to niekedy aj najlepšia odpoveď, tak je to často aj najlepší spôsob, ako stráviť nejaký ten čas pri písaní, čítaní alebo iba na oddych. Bohužiaľ, žijem na internáte, kde je to pomerne náročné zrealizovať.

10. Rodina. Málo vecí je dôležitejších ako milujúca a podporujúca rodina, ktorá vo vás verí. Ďakujem im z veľkej časti za to, kde som dnes a čím chcem byť zajtra, a taktiež za všetku podporu na ceste.

11. GBAS. Len ťažko sa dá napísať zoznam skvelých vecí bez toho, aby sa spomenula naša škola. Mnoho skvelých ľudí a ešte viac príle-

žitostí sa rozvíjať. Keby som šiel na inú školu, pravdepodobne by sa môj život uberal úplne iným smerom.

12. Ironické či sarkastické poznámky. Vďačím im za mnoho zábavy a smiechu na oboch stranách, niekedy ma však aj donútili trénovať „ukecávanie“, našťastie mi to však nikdy nespôsobilo priveľké problémy, zatiaľ.

13. Deep talky. Hoci na to musí byť správny čas aj miesto a nedejú sa často, rozoberanie najrôznejších myšlienok či úvah je podľa mňa úžasná činnosť, z ktorej neraz vyplynul skvelý nápad.

14. Internet. Pokiaľ potrebujem informácie, naučiť sa niečo alebo si nechať vysvetliť komplikované učivo, viem, kde hľadať. Keďže človek je tvor spoločenský, vždy je tam nutkanie navštíviť sociálne siete, kde ubieha čas akosi rýchlejšie, a preto si na to musím vždy dávať pozor.

15. Dobrodružstvá a zážitky. Tých predsa nikdy nie je dosť a o čom by bol život bez nich? Či je to len opekačka za mestom, alebo hľadanie si cesty v horách späť do civilizácie, vždy si na podobné skúsenosti rád spomeniem a naďalej vyhľadávam podobné príležitosti, no väčšinou si oni nájdu mňa. Často už len kvôli mojej zvedavosti typu „čo je tam?“

16. Hudba. Klasickú hudbu som si obľúbil pomerne nedávno, no nedám na ňu dopustiť, najmä pri učení alebo inej práci, ktorá si vyžaduje sústredenie. Život však nie je len práca, preto mám vždy poruke Coldplay na spríjemnenie dňa.

17. Snowboarding. Snowboarding patrí medzi moje najobľúbenejšie športy spolu s behaním. Hoci nemám toľko možností ho praktizovať, každý deň na svahu využijem naplno od začiatku do konca. Čo tam po niekoľkých pádoch, ktoré k tomu už patria, najmä, keď jazdím ja.

SPRACOVALA MICHAELA
HANUŠIAKOVÁ

2 EDUCATIONAL WEBSITES YOU DON'T WANT TO MISS

This has been a very busy month as it after all always is. But the new month has come to our midst and the struggle is real still. So between the last issue of *Karis* and this one I had the necessary five minutes to go search the internet to find some interesting websites to suit your scholar needs. I have found two of them which I think you might enjoy. Please proceed.

OPEN CULTURE

Open Culture is a website which is filled with a mind-blowingly high number of lectures on various topics. In spite of the minimalistic, simple design you are greeted with, one of the very first things you will see is its selection of categories. You can choose either History, Architecture, Economics, just whatever you want. Immediately when you click on any of these categories, you will get into a page with multiple other subcategories – for example History will give you options such as African History, History of Islam, even History of New York City. These options will either direct you to a YouTube recording of their corresponding lecture - from universities such as Oxford, Cambridge or Ivy League colleges – or you can download the footage and the audio recording using the

available web-links. Aside from its learning purposes, Open Culture offers a plethora of eBooks, regular books and even some indie or classic films available for a free download. Education and entertainment!

HOWSTUFFWORKS

Howstuffworks.com is once again an educational website, but it is not merely concerned with school-related material. This website contains mostly list of facts and news reports which can be funny, but they can also be mind-broadening. You can find many extremely helpful articles on this site ranging from topics such as how to manage a car loan to how certain drugs work. Much like Open Culture, this website is arranged in multiple categories, like Culture, Animals and Science. It also offers a multitude of quizzes about all sorts of serious and non-serious topics, like cults (whether they are the former or the latter is solely up to you). In addition to all of this, they have also branched into different forms of internet media. You can find a howstuffworks YouTube channel, which currently has over 400 thousand subscribers, and a podcast called Stuff You Should Now. They provide a truly multimedia experience.

A ČO ĎALEJ?

S budúcnosťou to nie je jednoduché. Nevieme, čo bude o hodinu, čo o dve, čo o mesiac či rok. Je ťažké plánovať a spoliehať sa na to, že naše rozhodnutia sú správne. Každopádne, my sami sme strojcami našich osudov a je len na nás, kde bude naša budúcnosť smerovať a akým chodníčkom sa rozbehneme. Keďže sme ako študenti strednej školy len na začiatku cesty, musíme si vybrať čo najlepšie. Lenže, čo ak vôbec nevieme, kam sa pohnúť? Niekedy stačí naozaj málo, len malé štvachnutie či presvedčenie. Častokrát sa stáva, že o existencii niektorých škôl ani nevieme, preto si ich nevyberáme, a možno práve tie boli pre nás ako stvorené. Tentokrát sme pre vás vybrali školu **Copenhagen Business School**, o ktorej nám bližšie porozprávala Gabika Mokošáková so spolužiakom Martinom Lukášikom, a viacero škôl, o ktorých ste možno nikdy nepočuli a predsa len na Slovensku existujú.

Áké je to študovať v Dánsku? Vysoko premenlivé. Nielen čo sa týka počasia a minutých peňazí, ale aj stresov v škole a ľuďoch, ktorých stretávate. Copenhagen Business School je najväčšia business univerzita v Škandinávii, #10 top Business University na svete a so svojimi 22 000 študentami je to naozaj kolos a miesto, kde sa stretáva škandinávská mentalita so zvyškom sveta. Náš program je **Business Administration and Service management** – univerzita však ponúka 9 programov v angličtine, pre všetky je základ viac menej rovnaký: ekonomika a business. Skúšky formou skupinových projektov, pri niektorých si môžete vybrať ľudí, s ktorými chcete pracovať, pri niektorých sú vám však pridelení tak ako kolegovia v práci, v reálnom živote. Prezentácie priamo od ľudí úspešných v medzinárodnej business

komunite, semináre od MarketingLabu, CBS Talks, career fairs, career counseling centrum, clubbing každý štvrtok.

Všetko je pre vás otvorené, všetko je prístupné a škola vám ponúkne milión možností, je však len na každom študentovi a jeho motivácii, ako ich využije. Neexistuje žiadna povinná dochádzka ani prezencia. Teoreticky na prednášky a workshopy vôbec chodiť nemusíte, stačí sa len ukázať na skúške. Len prejdete ňou bez toho, aby ste vynaložili nejakú námaľu? Ťažko. A vaši spolužiaci si tiež všimnú, koľko energie vynakladáte, a podľa toho s vami budú/nebudú chcieť pracovať. To je veľmi dôležité, pretože kvalitný projekt, vypracovaný v odhodlanej skupine, v ktorej sa cítite dobre, je dôležitý základ pre veľa z vašich skúšok.

Škola je priamo na zastávkach metra v meste a väčšina campusu je nová a moderná s nádhernou hlavnou knižnicou a skvelou kantínou. Avšak tu prichádza jeden z najväčších problémov pre medzinárodného študenta: univerzity v Dánsku nedisponujú vlastnými internátmi pre full-time študentov. Preto si musíte ubytovanie nájsť svojpomocne v meste, kde je housing situácia naozaj šialená, pretože Kodaň je nádherné mesto a kvalita života v ňom je naozaj na vysokej úrovni. Obrovské množstvo ľudí bicykluje (ranné zápchy sa občas nevzťahujú len na autá ale aj na bicykle) more, pláž, nekonečné množstvo skvelých kaviarní, geniálne reštaurácie, kluby, pouličné markety, streetfood fairs... najskvelejšie je, že nikdy nemáte šancu objaviť všetko. Vždy tam bude ďalší bookshop, ďalší market, ďalšia reštaurácia, ďalší koncert, kde ste ešte neboli.

Toto všetko nie je zadarmo a mesačné výdavky sa môžu vyštverať poriadne vysoko.

Myslím si, že povedať o mesačnej čiastke niekde medzi 800-1200 eur je vcelku reálne. Záleží najmä od toho, kde si nájdete ubytovanie, pretože nájom a doprava sú najväčšie výdavky. Škola je free of tuition fees, avšak musíte si zaplatiť knihy, preto si musíte pripraviť niekoľko stoviek eur ročne. Existuje však možnosť získať štipendium (SU) vo výške zhruba 750 eur mesačne, pokiaľ si nájdete ako študent prácu, v ktorej popri škole odrobíte 48 hodín mesačne. Takže spolu so zarobenými peniazmi a štipendiom zvládnete byť dokonca nezávislý od rodičov a môžete si užívať Kodaň. Kodaň je úžasné mesto na štúdium, hodinu a pol letu od domova s multikultúrnou atmosférou, ľuďmi doslova z celého sveta, kvalitnými školami a úžasným jedlom a zábavou – takže si myslím, že každý študent, ktorý sa nebojí novej kultúry a začiatočného zabojoovania o ubytovanie, should be free to join.

Gabriela Mokošáková & Martin Lukášik

Názov univerzity: Copenhagen Business School

Podmienky prijatia: Motivačný list, požiadavky na známky z maturít (English A level, Mathematics B level, Social studies B level, atď.), maturitné vysvedčenie, IELTS alebo CAE testy

Kolko ma to bude stáť: školné je bezplatné, výdavky na život cca 800-1200 eur

Zameranie : ekonomika a business

POBOČKY UNIVERZÍT V ČESKU A NA SLOVENSKU

V dnešnej dobe si študenti môžu vyberať z množstva univerzít po celom svete. Avšak niekoho rodičia alebo financie nepustia - to však neznamená, že nemôže zažiť zahraničnú univerzitu aj v našich končinách. Niektoré svetové univerzity už nad týmto problémom uvažovali a vytvorili tzv. poboč-

ky. Sú to časti danej univerzity v inom štáte. Študent nemusí toľko cestovať, vybavovať víza alebo platiť veľké sumy za byt v metropolách ako New York alebo Paríž. Jediná vec, ktorú treba dôkladne prebrať, je školné. Na Slovensku a v Česku je už niekoľko týchto pobočiek, jednými z nich sú aj The University of New York in Prague (UNYP),

MOD'SPE Paris Central Europe a Hochschule Fresenius. Veľa týchto škôl si zvolilo práve Slovensko a Česko kvôli ich polohe v centre strednej Európy.

Pobočky na Slovensku:

MOD'SPE PARIS CENTRAL EUROPE

Táto univerzita už vyše 20 rokov sídli v Paríži a patrí medzi najprestížnejšie vysoké školy módy.

Od začiatku tohto školského roka má pobočku v Bratislave. Keďže sídli vo Francúzsku, jej školné zodpovedá rovnako veľkej sume (okolo 7 000 €), ktorej sa však netreba báť, lebo aj tu sú zavedené štipendiá. Študuje sa síce v angličtine, ale diplom, ktorý študenti po ukončení dostanú, bude francúzsky. Táto univerzita sa chváli aj vysokým počtom absolventov (85-90%), ktorí si hneď našli prácu v popredných módných domoch. Študuje sa tu produkcia módy a jej marketing v módnom priemysle.

Ďalším veľkým plusom tejto univerzity je to, že študenti majú zahrnutú v učebných plánoch aj prax.

Pobočka v Bratislave je prvá, ktorú vytvorila táto univerzita. Doteraz MOD'SPE Paris tvorila len partnerstvá s inými univerzitami, ako The Université du Québec à Montréal (UQAM) alebo The University of Rhode Is-

land. Študenti teda môžu na rok pôsobiť aj na týchto univerzitách.

Podmienky prijatia: motivačný list, test z angličtiny, maturita z daných predmetov

HOCHSCHULE FRESENIUS

Hochschule Fresenius bola založená Carlom Remigiom Freseniusom v roku 1848 vo Wiesbadene. Fresenius založil inštitúciu, kde sa vyučovala len chémia. Neskôr vznikla inžinierska fakulta a začalo sa spolupracovať s California State University Long Beach. Teraz má táto univerzita 9 pobočiek po celom svete, ako napríklad v Berlíne, New Yorku alebo Banskej Bystrici. V Banskej Bystrici ponúka katedry digitálneho manažmentu, psychológie a ekonómie. Na rozdiel od MOD SPE Paris na tejto univerzite štúdium prebieha v slovenčine, ale existuje tu rovnaká možnosť stráviť rok v zahraničí v iných pobočkách. Táto univerzita nadväzuje vzťahy aj s firmami v rôznych odboroch. Praxe väčšinou prebiehajú v Nemecku, čím ponúkajú veľa skúseností.

Podmienky prijatia: štrukturovaný životopis, osvedčenie o záverečnej skúške na gymnáziu (maturitná skúška), absolvované prijímacie konanie

Pobočka v Česku:

THE UNIVERSITY OF NEW YORK IN PRAGUE (UNIP)

Táto univerzita bola založená v roku 1998, vytvorili ju dve partnerské univerzity z New

Yorku (the State University of New York, the State University of New York Empire State College). Tým bol ovplyvnený aj diplom, ktorý je považovaný za americký diplom State University of New York. Študuje sa tu IT, business, komunikácie a masmédiá, ekonomika, anglický jazyk a li-

teratúra a marketing. Úzko spolupracuje aj s firmami v Prahe, ktoré na prax prijímajú študentov. Ako prvé dve univerzity aj táto organizuje rok v zahraničí, v NY, ale na rozdiel od prvých dvoch zaručuje len native speakers ako profesorov.

Podmienky prijatia: maturita z daných predmetov, certifikát z anglického jazyka, motivačný list, úspešné prijímacie testy

ERIKA LAŠŠÁKOVÁ

DEŇ UČITEĽOV

Vo štvrtok 31. marca prebehol na GBASe Deň učiteľov. V mene nás všetkých žiakov sme sa našim pedagógom chceli poďakovať za ich obetavú, namáhavú celoročnú prácu. Preto sme sa pokúsili, aspoň v tento deň, spríjemniť im doobedie milým posedením pri káve, čaji alebo kakauku, na ktoré dostali pozvánku aj s drobnou pozornosťou (kvetom či čokoládou). Okrem iného sa učitelia hostili výbornými koláčikmi, za ktoré ďakujeme Emke Husarčíkovej a Siske Krebsesovej. Podľa rýchlosti, ktorou sa po nich zaprášilo, usudzujeme, že mali úspech. Cez veľkú prestávku bolo pre nich navyše pripravené aj gitarové vystúpenie Daniela Buca a talentovaného zoskupenia druhákov.

Prácu učiteľov si naozaj vážime a pevne veríme, že sa snáď budú cítiť docenení v spoločnosti aj z viacerých strán. Dúfame, že s nami vydržia aj ten nadchádzajúci školský rok, plný nových neočakávaných udalostí a prekvapení.

DAŠA NOVYSEDLÁKOVÁ

ZA BUBNOVANÍM DO GUINEY

Jeho vášeň pre africké bubnovanie prepukla práve na pôde nášho gymnázia. Najskôr iba s kamarátmi po škole, len tak pre radosť, improvizovali spolu na bubnoch a iných „etno“ nástrojoch, no po skončení štúdia a odchode na vysokú školu do Bratislavy začal brať hudbu vážnejšie. Po rokoch čakania sa rozhodol urobiť nevyhnutný krok – vybrať sa túto špecifickú hudbu študovať do jej kolísky a ísť ku koreňom. **Daniel Makovický**, absolvent GBAS v roku 2000 rozpráva o svojej ceste za bubnami do Guiney, západnej Afriky.

Do Guiney veľa turistov nechodí. Je to krajina síce krásna, no chudobná, bez luxusných pláží či safari, nedávno bola navyše zmietaná ebolou. Na jej území sa však kedysi rozprestieralo kráľovstvo Mandeng s veľmi bohatou hudobnou tradíciou a popri iných nástrojoch práve tu „vynašli“ djembe – najznámejší africký bubon, na ktorý dnes hrajú ľudia na celom svete. A presne preto som sa začiatkom januára tohto roku v Guinei ocitol aj ja. Spolu s kamarátom Matúšom sme

strávili skoro 2 mesiace v hlavnom meste Conakry a tak tiež v dedinách na seve-

rovýchode krajiny a učili sa preniknúť do miestnej hudby u tých najlepších.

Náš učiteľ sa volá BolokadaCondé a patrí medzi žijúce legendy djembe. Bývali sme v jeho dome, kde spolu so svojimi 3 manželkami a 7 deťmi bývajú aj iní hudobníci či príbuzní. Každý deň nás Bolokada učil bubnovať tradičné rytmy a prísny okom dohliadal, aby sme z bubnov okrem rytmu vedeli vydať aj správnu melódiu. Tradične sa v Guinei nesprávne hranie žiaka trestá pomerne radikálne (klepne sa mu palicou po prstoch), Bolokada má však už s výučbou belochoch skúsenosti a vie, čo od nich čakať. Podvečer sa nám zopárkrát pošťastilo zúčastniť sa slávností,

kde sa táto hudba tradične hráva. To bolo ozaj cenné, lebo sme tak zažili svadobné obrady či tanec s maskami a počuli domácu ničím neprikrášenú muziku. V Afrike sa totiž málokedy hrá „len tak.“ Hudba je tu súčasť života a organizovaným spôsobom sprevádza mnohé jeho štádiá. Mali sme šťastie, lebo tým, že sme poznali Bolokadu a iných hudobníkov, bol nám prístup na slávnosti umožnený.

Zážitkom bolo cestovanie po Guinei s Bolokadom, hudobníkmi a piatimi ďalšími belochmi.

Náš minibus bol do posledného milimetra naložený vecami (nechýbal šijací stroj, generátor či

sliepka) a navštívili sme okrem iného aj Bolokadovu rodnú dedinu Morowayu. Všade nás vítalo veľa detí, mali sme možnosť spať v typických hlineno-slamených chatrčiach a večer sme mohli len obdivovať, ako sa miestni vedú pri hudbe uvoľniť a spontánne spievať a tancovať. Dedinčania materiálne nevlastnia takmer nič, život je tu pomalší a uvoľnenejší než v meste. Za hranie neodmeňujú hudobníkov peniazmi, ako je zvykom v meste, tu postačí ryža či iné naturálie.

Návrat do Conakry znamenal okrem krásnej a modernejšej hudby opäť zažívať hodinové zápchy v chaotickej premávke, výpadky elektriny, nástojčivé ponuky obchodníkov, pálenie odpadu či ukazovanie prstom na „foté“ (belocha). Cudzinci sú v tejto krajine

pomerne vzácní a vítaní a samozrejme i lákavou vidinou zárobku.

Pre mnohých Guinejčanov je Európa či USA

vytúženou zemou a každých beloch predstavuje potenciálnu vstupenku za šťastím západného sveta. Ideály sa tu vyvracajú len veľmi ťažko. Zrazu sa mi však Slovensko zdalo byť až luxusne bohatá a vyspelá krajina.

Keď sme sa už začali zžívať s guinejským prostredím, prišiel čas vrátiť sa. Minuli sme všetky peniaze, doniesli si veľa hudobných nástrojov a kúsok afrického pohľadu na život. Tá muzika mi teraz stále hrá v hlave. V Guinei hovoria, že bubon djembe nehrá, djembe rozpráva. Od návratu som teda o čosi zhovorčivejší.

Videá s hudbou Danielovej skupiny JAMADAN i videá z jeho cesty po Afrike nájdete na Youtube kanále „JAMADAN AFRO DRUMS.“ www.jamadan.sk

POTOMKOVIA BÚROK A BEŠTÍÍ

ŠTVRTÁ ČASŤ – VŠETKO SA KOMPLIKUJE

Slnko nad korunami stromov sa skláňalo k obzoru, objímajúc svojimi teplými lúčmi údolie, v ktorom bol život v plnom prúde. Ľudia sa rozprávali, smiali, tešili sa z úspešného návratu ôsmich členov klanu Drakov a mladej ženy, dcéry Matiju z klanu Búrok a beštíí. Vedeli, aké nemalé výkupné si mohli žiadať za jej bezpečný návrat do rodného hniezda – niečo, čo by im zaručilo život bez neustáleho strachu o svoje rodiny.

Nedáľeko medzi stromami sa schovávali traja ľudia. Dievča sedelo na zemi, s očami upretými na dianie v dedine pred ňou, zatiaľ čo ryšavec sledoval les, čakajúc na Darrena, ktorý odišiel už vyše pred piatimi minútami.

„...ale musíte byť opatrní, pretože tam bude pravdepodobne nejaký strážca,“ vysvetľoval Arin s pohľadom upretým na Astrithr.

„Musíte? Pôjdeš snád s nami, nie?“ zdvihla obočie.

„Čo? Chýbal by som ti?“ Z Arina sa počas Darrenovej neprítomnosti vyklul celkom milý, vtipný chalan, čo ale Astrithr nepomáhalo v sústredení. Hlavne keď s ňou tak očividne flirtoval. No napokon si povedala, že sa s ním trochu pohrá.

„Tomu ver. Bez teba by som bola úplne stratená.“

Jorik sa na nich zamračil, pretože nedokázal pochopiť, ako sa môžu v takejto situácii zabávať. On sám nerozmýšľal nad ničím iným ako nad Ruth. Nad jej dlhými hnedými vlasmi, ktoré sa na slnku dozlatista leskli, na jemné vrásky okolo jej hlbokých, modrých očí, keď sa usmievala... V hlave si znovu prehrával všetky tie malé momenty, ktoré spolu zažili a ktoré ho teraz poháňali dopredu napriek tomu, že sa bál viac, ako by si kedy bol schopný priznať.

„Jorik.“

Chlapec sa strhol, keď ho jeho vlastné meno prebralo z tranzu a zmätene sa poobzeral. Astrithr a Arin ho uprene sledovali, zatiaľ čo sa vracal do reality.

„Čo sa deje?“ spýtal sa napokon.

„Ideme bez Darrena,“ povedala Astrithr, „slnko už pomaly zapadá a do zajtra sa mi tu fakt čakať nechce. Navyše, keď sú dnes tie oslavy, možno si nás ľudia nevšimnú. Nechcem riskovať, že takú šancu premárnime, vzhľadom na to, že sa Darren asi niekde pozabudol.“

„Fajn,“ odpovedal jednoducho Jorik, „aký je plán?“

Keď mu všetko dopodrobna vysvetlili, Jorik sa zamračil.

„Znie to dobre,“ zhodnotil napokon, „ideme na to!“

Astrithr nečakala až tak rýchlu pripravenosť, takže jej chvíľku trvalo, kým odpovedala.

„Tak fajn. Arin?“

„Som tu,“ ozval sa tesne po jej lavici. Rýchlym pohybom sa otočila, aby čelila jeho búrkovo sivým očiам vpíjajúcim sa do jej pohľadu s veselým úsmevom na jeho perách.

„Na to, že ideme práve zaútočiť na tvoj vlastný klan, vyzeráš celkom veselo,“ podotkla, ale mladík sa usmial ešte širšie.

„Po boku takej krásnej bytosti ako ty by som si užil aj cestu do pekla,“ zašepkal tak, aby to Jorik nepočul.

Astrithr sa otočila, aby si nevšimol jemnú červeň, ktorá sa jej nahrnula do líc. Nikdy sa s ňou nikto takto nerozprával, dokonca ani Darren, takže ju to mierne vyviedlo z rovnováhy.

„Som jediný, kto chce aktuálne vyslobodiť moju frajerku?“ urazeným tónom sa ozval Jorik, krčiaci sa za kmeňom zvaleného duba.

„Nie,“ povedala Astrithr, vstala a pobrala sa za ním, nechajúc tak usmiateho mladíka za sebou.

O pár minút sa už prikrčene zakrádali k nízkej kamennej budove, o ktorej Arin tvrdil, že bola postavená ešte pred narodením jeho otca. A aj na to vyzerala. Steny pokrýval mach a múry sa začínali pomaly a nenápadne drobiť, ale napriek tomu vyzerala odstrašujúco. Pred jedinými dverami, otočenými smerom k centru osady, stál mohutný muž s kopijou v ruke.

Tí traja sa nezbadaní schovali za kopu poľien pár metrov od zadnej steny väzenia.

„Si si istý, že odíde?“ začínal sa po istej dobe strachovať Jorik.

„Určite,“ presvedčivo zašepkal druhý chlapec. A mal pravdu. Tieň plaziaci sa po poleňách pred nimi sa nestihol posunúť ani o štvrt centimetra, keď strážca zhodnotil, že nastal čas na pauzu, kopiju si prehodil do druhej ruky a odišiel smerom ku kuchyni, odkiaľ rozvoniavala lahodná vôňa pečeného diviaka.

„Ideme!“ zašepkal nadšene Jorik a potichu ako líška vybehol zo skrýše. Astrithr sa ho chystala nasledovať, ale zabránila jej v tom ruka, ktorá ju chytila za zápästie. Jej oči sa stretli s tými Arinovými, ktoré boli plné obáv a smútku.

„Astrithr,“ povedal potichu. V jeho hlase bolo počuť naliehavosť a úzkosť. Astrithr sa nedokázala ubrániť znepokojeniu z toho, čo bude nasledovať.

„Astrithr,“ znovu ju oslovil, ale tentoraz nežnejšie, „nechcem ťa nechať odísť. Nechcem, aby si po tomto, čo sa chystáme spraviť, s ostatnými odišla, všetkým povedala, ako ti jeden škaredý chalan pomohol zachrániť kamošku a ty si sa snažila tváriť čo najmilšie, aby ti pomohol. Ne-

chcem, aby si sa mi stratila a aby som potom o tebe už nikdy nepočul...“

„Nie si škaredý,“ prerušila ho šepotom. Jeho obrovské oči orámované dlhými mihalnicami boli plné nehy a ona si nedokázala pomôcť, tak sa naklonila bližšie. Arin vyzeral, že každú chvíľu vybuchne, až napokon neodolal a pritiahol si ju k hrudi. Ovinul ju rukami a bradu si položil na vrch jej hlavy, pretože cítil, že takto blízko k srdcu ju znovu v dohľadnej dobe mať nebude.

„Astrithr? Čo to...“ Darrenov hlas bol zadýchaný, prekvapený a o dosť hlasnejší, ako by v danej situácii mal byť. Obaja zmätene zdvihli hlavy a zbadali pred sebou zničeného mladíka snažiaceho sa lapiť dych.

„Darren...“ začala Astrithr, ale prerušil ju zdesený ženský výkrik z vnútra osady.

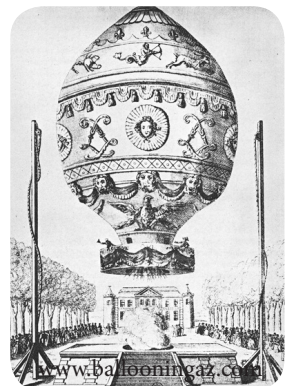
„VLCI!“

INTERESTING USELESS FACTS

1. Every time you lick a stamp, you consume 1/10 of a calorie.
2. A sheep, a duck and a rooster were the first passengers in a hot air balloon.
3. The Titanic was the first ship to use the SOS signal.
4. A small child could swim through the veins of a blue whale.
5. The national animal of Scotland is the Unicorn
6. A row of corn always has an even number.
7. Because of lower gravity, a person who weighs 100kg on earth would only weigh 38kg on the surface of Mars.
8. Footprints and tire tracks left by astronauts on the moon will stay there forever as there is no wind to blow them away.
9. Cows can sleep standing up, but they can only dream lying down.
10. The tea-bag was an accidental inven-

- tion. This occurred in 1908 when tea merchant Thomas Sullivan distributed his tea samples in small, silken bags. His customers, not understanding that these were samples, dunked them and suddenly Sullivan was swamped with orders for his 'tea bags'!
11. Ants never sleep. Also they don't have lungs.
 12. The term 'deadline' comes from the American Civil War. Prisoners would have lines drawn around them in the dirt, and if they crossed this line then they would be executed by their guards. Both prisoners and guards soon took to calling this line the 'dead line'.
 13. In 2007, a 1000-gallon inflatable swimming pool was stolen from someone's back-garden without a single drop of water being found!

HELENA GALBAVÁ

PRODUKCIA Z KOŠA

Petra Trubinská je absolventkou našej školy. Pamätať si ju môžete zo žiackej školskej rady a mnohých iných školských aktivít. Pochádza z Koša, no momentálne študuje v Brne, ktoré je často-krát nazývané aj druhým GBASom práve kvôli množstvu absolventov našej školy, ktorí tam študujú. Dnes ju môžete nájsť na Janáčkově akademii muzických umění v Brně, kde študuje Hudební manažerství. Viac o štúdiu, ale aj živote a možnostiach po škole si rozhodne nemôžete nechať ujsť!

Keby si mala možnosť znovu sa prihlásiť na GBAS, urobila by si tak? Čo ťa GBAS naučil?

GBAS mi dal tak veľa, že by som sa naň určite prihlásila znova. Je to škola, na ktorej sa naučíte mnoho, či už je to po stránke vzdelávania, vzťahov, alebo praktických skúseností. Myslím si, že GBAS je náročná stredná škola, ale výborne ma pripravila na štúdium na vysokej škole. Najdôležitejšie pre mňa však boli praktické skúsenosti – najmä tie zo žiackej školskej rady, ale aj z ďalších aktivít, ktoré som mala možnosť spoluorganizovať. Vlastne vďaka tomu, čo som sa prostredníctvom nich naučila, som si potom vybrala aj zameranie vysokých škôl, na ktoré som sa hlásila. Organizovali sme veľa podujatí, získala som tak mnoho organizačných skúseností. Tie som naplno využila, keď som medzi 4. a 5. ročníkom GBASu pripravovala malý multizáňrový hudobný festival Mini Fest 2013, ktorý bol podporený aj zo strany

Sučany Alumni. A to bol ten zlomový bod, kedy som si povedala, že toto je to, čo chcem určite študovať.

Nedávno ste mali premiéru opernej komédie Impresário v koncích od Domenica Cimarosu, kde si robila produkciu.

Áno. Už od prvého ročníka máme predmet, ktorý sa volá Produkční seminář v komorní opeře. Je to praktický seminár, z ktorého máme v prvom aj druhom ročníku niekoľko výstupov. V prvom ročníku robíme menšie projekty komornej opery v Studiu Devítka Hudební fakulty JAMU v Brne a asistentov druhákom pri väčšej komornej opere. V druhom ročníku robíme produkciu vopred vybraného titulu opery v komornom spracovaní v Divadle na Orlí, ktoré je súčas-

ťou JAMU. V priebehu jedného školského roka prebehnú dve inscenácie. Nás je v ročníku 6, takže 3 dievčatá robili prvú inscenáciu v zimnom semestri a 3 sme pracovali na druhej. Na tejto inscenácii som, čo sa produkcie týka, robila PR, čiže všetku propagáciu a komunikáciu s pressom a opernými kritikmi, financie, kontakty a produkčné zabezpečenie kostýmov a líčenia. Na líčenie sme mali maskérku a na kostýmy výtvarníka. Keďže si kostýmy kompletizoval sám, ja som skôr dohadovala kostýmové skúšky a časy, kedy má byť ktorá časť kostýmu na ktorom mieste. Ďalej som mala na starosti rezervácie vstupeniek na jednotlivé predstavenia, pretože hoci máme online rezervačný systém, púšťame doňho len limitovaný počet vstupeniek z dôvodu, že na tieto predstavenia sa okrem novinárov chodia pozeráť najmä rodiny účinkujúcich, zamestnanci divadiel z ČR, študenti a pedagógovia JAMU. Pre veľa študentov, ktorí sa podieľajú na vzniku inscenácií, sú tieto predstavenia zároveň absolventskými

výkonmi. Aj keď to bolo veľmi náročné, bola som z toho neuveriteľne nadšená, pretože sme mali veľmi šikovný, tvorivý a talentovaný inscenačný aj realizačný tím, a to od režiséra cez orchester až po hercov. Celá táto spolupráca bola neuveriteľne krásna. Problémy, na ktoré nás starší študenti upozorňovali, nás našťastie takmer všetky obišli, takže sme mali obrovské šťastie. Všetci si túto možnosť veľmi vážime, pretože v československom prostredí sme jedinými študentami hudobného manažmentu, ktorí majú možnosť sa takýmto spôsobom realizovať vo vlastnom novopostavenom modernom divadle. Na jarnej inscenácii som pracovala preto, lebo v zimnom semestri som bola na Erasme.

Kde si bola na Erasme?

Na juhozápade Anglicka – v kampu v dedinke Penryn na Falmouth university. Študovala som tam jeden semester odbor, ktorý sa volal Music, Theatre and Entertainment management.

Si jedna z tých, ktorá presne vie, kde sa chce vidieť o 5 rokov, alebo si skôr nechávaš otvorené dvierka?

Čo momentálne viem na sto percent, je, že chcem určite zostať v manažmente v umení. Nevieť ešte síce, či to bude produkcia ako taká ani či to bude práca v hudbe, divadle alebo kombinácia oboch. Aktuálne mám ale rozbehnutých niekoľko projektov, ktoré ma neuveriteľne tešia, a nemám vytvorený obraz vyslovene o tom, kde sa vidím o 5 rokov. To, čo robím teraz, ma neuveriteľne naplňa, a ak to pôjde takto ďalej a budem sa z toho tešiť tak, ako sa z toho teším teraz a ešte sa tým budem schopná aj užívať, tak mi to bude vyhovovať, čokoľvek to bude. Čo ale viem na 100%, je, že mojím pobytom na Erasme som ešte určite neprestala cestovať, a preto je jedna z možností do budúcnosti aj to, že sa na magisterský stupeň štúdia vyberiem niekam do zahraničia.

V lete máš priestor robiť na projektoch alebo skôr využiješ leto a pôjdeš si domov oddýchnuť, poprípade niekam zarobiť?

Keď som sa vrátila z Anglicka, bola som na sto percent rozhodnutá, že sa tam vrátim a dokončím si bakalársky titul tam, keďže som dostala takú možnosť. Nakoniec som si však vďaka množstvu aktivít, ktoré tu robím, uvedomila, že tu chcem nejaký čas znova zostať. Momentálne ma práca tu oveľa viac naplňa, aj keď musím priznať že Erasmus bola neuveriteľná skúsenosť, ktorú by som za nič nevymenila. Keďže som sa plánovala vrátiť do UK, bála som sa, že by som to finančne nezvládla, a tak som si medzičasom našla prácu na Islande, kam idem v lete na 4 mesiace. Projekty, na ktorých v súčasnosti pracujem, budem zvládať aj na diaľku, a tak isto budem z Islandu aj pracovať, pretože pracujem ako online Content editorka. Niektorí študenti tu zostávajú na leto, pracujú a budujú kontakty, ale väčšina odchádza za prácou a rodinou

domov alebo do zahraničia.

Ak je na našej škole niekto, kto by chcel ísť tiež študovať hudobný manažment, ako by si mu priblížila štúdium tohto odboru?

Ak niekto chce ísť študovať hudobný manažment v našom prostredí, musí sa zmieriť s tým, že na Slovensku a v Českej republike je toto štúdium zamerané na klasickú hudbu a jazz. Ak má niekto predstavu o tom, že bude robiť v populárnej muzike, určite by mal ísť študovať do zahraničia. Na druhej strane – ak niekoho naozaj láka klasická hudba a jazz, tak má obrovský priestor na sebarealizáciu. Aj keď mám veľmi rada Slovensko, musím priznať, že Česká republika sa mi zdá byť oveľa „kultúrnejšou“ krajinou. Brno je mesto, kde môžeš ísť za večer na nespočetné množstvo divadelných predstavení, umeleckých inštalácií, koncertov, výstav, premietaaní do kina či predstavení a prehliadok iného druhu. Vďaka bohatému kultúrnemu životu

impresáriovi by mi vôbec nevydalo robiť produkciu opery, pretože je to práca, ktorá ma naozaj veľmi baví. Čo sa týka Slovenska, tento odbor je na VŠMU oproti JAMU ešte takpovediac v plienkach. V Prahe sa tento odbor otvára len každé dva roky a v roku, kedy som na vysokú školu nastupovala ja, sa zrovna neotváral. Môj odbor má naozaj širokú a pestrú škálu predmetov. Spomedzi povinných a povinne voliteľných predmetov spomeniem najmä už spomínaný Produkční seminář v komorní opeře, môj hlavný predmet OSHP (Organizace a struktura hudebního provozu), Dejiny hudby, Kulturní projekt, na ktorom sa naučíte, ako sa v našich podmienkach zastupujú umelci, Projektový management v kultúre, Kulturní politika, Manažerská ekonomie, Právo pro manažery, Mikro/makroekonomie, Management, Angličtina, Němčina, Práca s PC, kde sa pracuje so zá-

kladmi textových dokumentov a programov na úpravu fotografií a videí, a mnoho ďalších. Program nášho odboru na JAMU je vzhľadom na jeho viac ako 20-ročnú existenciu na veľmi vysokej úrovni. Aj preto je štúdium samotné veľmi náročné na čas, zvlášť v prvom a druhom ročníku. Nevieť si predstaviť, že by som v prvom ročníku stihala popri škole, dobrovoľných projektoch a sťaži pra-

sa tu nachádza množstvo umelcov, s ktorými sa dá spolupracovať, a eventov, na ktorých organizácii sa dá podieľať. Ja si napríklad vzťah ku klasickej hudbe ešte stále budujem, ale po

covať. Teraz sa to už, samozrejme, dá. Treba si len dobre poskladať svoj čas a venovať sa všetkému na 100%.

Ako prebiehajú prijímacie skúšky na odbor Hudební manažerství na JAMU?

Je potrebné vopred do vyhláseného deadline-u na univerzite zaslať vypracovaný fiktívny alebo reálny projekt, ktorý treba detailne popísať po dramaturgickej a produkčnej stránke. Priloží sa k nemu rozpočet a ďalšie náležitosti, ktoré

sa zdajú pre vybratý kultúrny projekt dôležité. Prijímacie skúšky pozostávajú z niekoľkých sekcií. V prvej časti sa pred komisiou obhajuje zaslaný projekt. Komisia sa pýta rôzne otázky, najmä ak je to projekt, ktorý sa naozaj realizoval. Ďalej sa píšu dva písomné testy – jeden z dejín hudby a druhý z jazy-

ka, angličtiny alebo nemčiny (podľa výberu uchádzača o štúdium). Testu z angličtiny sa po absolvovaní GBASu absolútne netreba báť. Test z dejín hudby bol pre mňa o niečo náročnejší ako pre študentov konzervatórií, ale je určite zvládnuteľné sa naň pripraviť. V poslednej časti sú uchádzači o štúdium rozdelení do skupín, kde tvoria základný rámcový rozpočet na mieste zadaného projektu. Niekoľko minút je povinné rozprávať sa v cudzom jazyku, pre GBASákov opäť žiaden problém. Prijímacie skúšky trvajú v rozpätí jedného dňa. Hlásilo sa nás niečo málo cez 40 a zobrali nás 7.

Neprekáža ti, že Brno je preplnené ľuďmi z GBASu?

Toto bol presne jeden z dôvodov, prečo som do Brna vôbec nechcela ísť. Lákala ma predstava ísť úplne do cudzieho prostredia, medzi nových ľudí. Zamerala som sa preto na výber škôl v UK, na ktoré som sa síce úspešne dostala, ale kvôli financiám som sa nakoniec rozhodla zostať študovať v Českej republike. V čase, keď som sa rozhodovala, akým sme-

rom sa vydám, som sa stretla s niekoľkými absolventami GBASu, ktorí študovali v Brne, a na moje prekvapenie mi povedali, že sa s GBASákmi takmer vôbec nestretávajú. A z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že to mám veľmi podobne. Koniec koncov som naozaj prišla do prostredia medzi úplne nových ľudí, aj keď v uliciach často náhodne stretnem známe tváre zo Sučian. Myslím si, že my, GBASáci v Brne, sme takí zaneprázdnení, že si naozaj nemáme kedy liezť na nervy. Na druhej strane je tu dostatočne veľa ľudí z GBASu, ktorých vždy rada uvidím, a preto keď sa chceme vidieť, nájdeme si na seba čas a radi skočíme na jednu Poličku.

I AM NOT LAZY NOR RUDE, JUST SHY

Imagine a situation: you are invited to a party. Your friends are bugging you to go because it's a great chance to socialize, meet new people, but you are reluctant to set foot out of your house.

"Don't be lazy," they say, while physically dragging you off your couch. "Everyone we know will be there!"

So, to stop your friends' annoying whining and threatening and whatsoever, you finally agree. Ten minutes into the party, you are sweating, shaking, cowering in the corner, stammering when anybody tries to talk to you. You see everybody staring at you, laughing at you, gossiping about your social awkwardness. You decide to leave and while walking out of the haunted house, you trip and fall, much to everyone's amusement.

Then you wake up and swear to never, ever, attend a social get-together again.

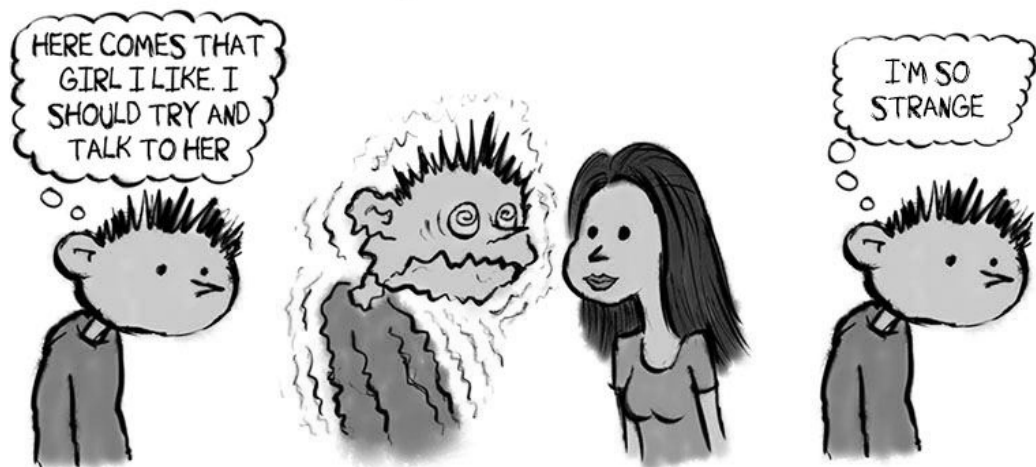
Did you find yourself in this story or is it unimaginable for you? If the latter, good for you. If the former, proceed in answering these questions:

Do you often feel insecure, anxious or uncomfortable in social situations, because you are afraid that you will appear foolish or embarrass yourself?

Do you often avoid social events and/or leave early due to your social discomfort?

Do you avoid public speaking for fear of being negatively evaluated?

And, do you often believe others are thinking negative thoughts about you in social situations?

These, among many others, are the symptoms of social anxiety disorder (or social phobia) – the third most common mental disorder. A person that suffers from SAD has an excessive and unreasonable fear of social situations, is afraid that he or she will make mistakes, look bad, and be embarrassed or humiliated in front of others. The anxiety can be built into a panic attack and the sufferer often experiences ‘anticipatory anxiety’, which is an increased level of anxiety caused by thinking about an event in the future long before it happens, even for months. SAD often goes hand in hand with other mental illnesses, such as obsessive compulsive disorder, depression or panic disorder, and a whole range of other phobias. The disorder most commonly appears in teenagers or young adults, although it can occur any time, even in early life; and women are reportedly more numerous sufferers than men.

The levels vary from reluctance to attend certain social events to not being able to speak in front of your class, to avoidance of social situations altogether. In a world where we are all but expected to be present at every gathering around us, it's hard to imagine someone has trouble going shopping alone, or ordering a take-away on the phone. While you are winning debate contests all over the world, your friend cannot speak in front of a small group of people; his or her mind troubled by thoughts that they consider him or her a fool.

INTROVERT

I'M NOT MAD
OR DEPRESSED
OR ANTI SOCIAL

I JUST NEEDED TO NOT TALK TO
ANYONE FOR A WHILE.

AND THAT'S OKAY.

Now that you know more about this mental illness, let's get back to the questions above. If you answered ‘yes’ to all of them, you might want to look into the subject more. There are tons of tests on the Internet, but none of them can truly testify whether you do or do not have social phobia – this can be determined only by an expert.

Thus, next time, before you tell someone to put down their phone because it is antisocial (Mother!), bear in mind that they might be struggling to cope with the situation. Or, when a friend tells you they don't want to go somewhere, maybe they really don't want to go somewhere.

TERÉZIA ČVIRIKOVÁ

EARTH HOUR

Every year, more than 170 countries all over the world are for one hour delved into the darkness. People turn off their televisions, computers and mobile phones in order to remind themselves their responsibility for our planet.

Earth Hour has started in 2007 in Sydney, Australia as a local movement. However, only one year later the lights were turned off not only in Sydney, but also in 35 other countries. Nowadays, Earth Hour is the largest movement for the environment. Even famous monuments like the Eiffel Tower, pyramids in Giza, Golden Gate Bridge in San Francisco or Colosseum in Rome are for this one hour completely dark.

The parent organisation of this movement is WWF – World Wildlife Fund. WWF is an organisation known for wildlife conservation and protecting of endangered species. They started Earth Hour in order to increase the

awareness of the climate change, but it turned out that Earth Hour is much more – it brings people together. During the night of Earth Hour, there are various celebrations, festivals and activities that bring people together in this wonderful fight for our planet.

In 2010, Slovak people joined in for the first time. This year, even the city of Bratislava turned its lights off and invited people to support Earth and celebrated it by a bike ride through the city and a night concert. Everybody can be a part of this – next Earth Hour is on the 25th of March, 2017 at 8:30pm of your local time, so support Earth by turning off your lights - there is no need to be afraid of the darkness.

DENISA RIŠIANOVÁ

X-RAY VISION WITH THE VIRTUALI-TEE

At the beginning of March a British company, Curiscope, launched a campaign to raise \$90,000 for their new project called The Virtuali-Tee. The company operates in the world of Virtual and Augmented reality (unlike the Virtual reality here the real world environment is just supplemented by computer-generated inputs such as sound, video,

kia, is now a product marketing lead at Samsung who works on the company's virtual-reality systems. She says that the new product is like a magic lens combined with a teleportation experience that helps kids unlock their full learning potential.

So how does this technology work? The Virtuali-Tee is covered with quick response (QR) codes. When smartphones and other

Internet-connected devices scan these QR codes, a free app from Curiscope uses the codes to overlay animated images of human anatomy over the T-shirt. People can use the app to look at someone else or use

graphics...). At first, I couldn't really see the benefits of this technology. I could just watch a few videos on YouTube with the same effect. But as I was reading more I found out that this invention, as well as the new opportunities using the VR and AR, was quite fascinating. Imagine. It is just like in an action movie with all those Hi-Tec gadgets. But this is real, almost. This project provides people an inside peek at the skeletal, digestive and circulatory systems. The animated T-shirt is designed to teach kids about the inner workings of their bodies.

Mária Rakušanová, originally from Slova-

a mirror or a mobile device's selfie mode to look at themselves wearing the T-shirt. You can as well tap on tags for the circulatory system or the digestive system, for example, and the app will then display videos and text explaining more about that part of the human body. Those using a VR headset can just center their vision on the area they wish to explore.

The first T-Shirts will cost approximately \$30 and if all goes according to plan, backers, those who fund this project, can expect to receive their t-shirts in August 2016.

K JOGE S REŠPEKTOM

Ani sa vás nejdem pýtať, či ste už niekedy počuli pojem joga. Ozýva sa totiž zo všetkých smerov, od kohokoľvek, kdekoľvek a kedykoľvek. Človek sa už nad tým ani nepozastavuje. No skúste sa predsa len na chvíľu zastaviť. Uvarte si svoj obľúbený čaj do svojho obľúbeného hrnčeka, položte si ho na stolík pred sebou, pohodlne si sadnite do kresla, zhlboka sa nadýchnite a zamyslite sa: Čo je to vlastne joga? Možno viete, možno nie. Ja som po hlbokom zamyslení (kedy som uprene hľadela na bielu stenu, až sa ľudia začali zastavovať, aby zistili, čo ma na nej natoľko zaujalo) zistila, že jogu viem opísať len ako súhrn určitých meditačných cvičení na naťahovanie a spevňovanie svalov či skladanie sa do rôznych ťažko opísateľných pozícií. So svojou odpoveďou som nebola spokojná až do chvíle, kým som rovnakú otázku nepoložila ujovi Googlovi.

ČO JE TO TEDA JOGA?

Slovo joga pochádza zo sanskritu a znamená zjednotenie, pripojenie. Ide totiž o starý filozofický smer s koreňmi v Indii, ktorý zjednocuje telo, dušu a myseľ. Joga má dokonca aj svoju vlastnú knihu s poučkami, nazývanú Joga-sútra. Používa sa v budhizme a džinizme pri meditácii a v súčasnosti prerástla aj k nám v podobe súboru cvičení. Princíp cvičení je v súlade pohybu s dychom.

www.hustleandkale.com

POĎME SI TO VYSKÚŠAŤ!

Keď to zvládnú jogíni, musíme to zvládnuť aj my. Nemôže to byť predsa až také ťažké. Vybrala som zopár cvikov, ktoré nie sú príliš náročné, no mohli by sa vám páčiť. To už posúďte sami.

BOJOVNÍCI

Toto cvičenie pozostáva z troch postojov: bojovník I., bojovník II. a bojovník III. Postavte sa tak, aby ste mali nohy spolu a vzpažte ruky. Jednu nohu zanožte ďaleko za seba, takže predná noha bude v kolene pokrčená a zadná bude vystretá. Zakloňte hlavu a chvíľu zotrvaťte v tejto pozícii (bojovník I.). Zadné chodidlo položte bokom a ruky v upažení otvorte do strany. Hlava musí stále smerovať dopredu (bojovník II.). Ruky znovu upažte tak, aby spolu s trupom a nohami tvorili jednu líniu. Preneste váhu na prednú nohu, vystrite ju a telo uložte vodorovne (bojovník III.).

www.jogaplzen.cz

ROVNOVÁHA

Chceli by ste otestovať svoju rovnováhu? Tak skúste vydržať v nezvyčajnom prevedení podrepu. Najskôr urobte drep. Posadte sa na päť jednej nohy a druhú si vyložte na jej stehno. Ruky spojte pred sebou. V tejto pozícii zotrvaťte čo najdlhšie. No čo, ako vám to ide?

Dúfam, že vám tento článok aspoň čosi dal. A pokiaľ nie, tak vám s lútosťou oznamujem, že ste práve premrhali päť minút svojho času. Cvičeniu zdar!

SÚ SHOPAHOLICI SKUTOČNÍ?

Táto otázka prešla hlavou už viacerým z nás. Možno to bolo práve pri pozeraní filmu Spoveď nákupnej maniačky alebo jednoducho z osobných skúseností s nekontrolovateľným míňaním peňazí na nakupovanie. I keď sa závislosť od nakupovania netýka iba nakupovania oblečenia, teda produktov módného priemyslu, dotýka sa najviac práve týchto dvoch.

I shop therefore I am. A iné heslá, ktoré môžeme často vidieť práve v obchodoch s oblečením. Dnešný konzumný spôsob života sa už dávno netýka iba veľkej spotreby potravín, naopak, týka sa to každého dostupného produktu či služby. Stále chceme viac. Naša skriňa sa už nedá ani zavrieť, no my stále chceme viac. Naťahujeme ruky za každou módnou vychytávkou, i keď si ju v skutočnosti nemôžeme dovoliť. Ale prečo je to tak?

Ludí závislých na nakupovaní môžeme rozdeliť do šiestich skupín: depresívni,

**I'M NOT A
SHOPAHOLIC
I'M HELPING
THE
ECONOMY**

quotesgram.com

ktorí nakupujú počas emocionálnej úzkosti; trofejoví, ktorí hľadajú len tie najlepšie produkty; shopaholici, ktorým sa v skutočnosti páči obraz veľkého míňača peňazí a majú radi blýskavé veci; zjednávači, ktorí nakupujú iba kvôli tomu, že je produkt vo výpredaji; bulimici, ktorí sú skrútení v bludnom kruhu nakupovania a vracania tovaru, a nakoniec zberači, ktorí sa necítia kompletní, kým nemajú určitý produkt v

každej farbe.

Shopaholici sú skutoční. Sú to ľudia, pre ktorých je nakupovanie závislosťou. Podľa profesorky aplikovaných zdravotných vied Ruth Engsovej z Univerzity Indiana si niektorí ľudia vybudujú závislosť na pocite, ktorý majú, keď nakupujú. Pri nakupovaní mozog uvoľňuje endorfíny a dopamín, čo po čase spôsobuje závislosť. Spomínaná profesorka dokonca tvrdí, že 10 až 15 percent populácie môže byť náchylných na tieto pocity.

Ak ste aj vy jeden z tých, ktorému peniažky utekajú z peňaženky prirýchlo, prečítajte si aj ďalšie slová. Otestovať si svoje shopaholické sklony môžete tu. Medzi príznaky patrí: mňanie viac, ako si môžeme dovoliť, nakupovanie ako reakcia na zlosť

alebo depresiu, nakupovanie pre lepší pocit po minulom nákupnom fláme, strata priateľstva, zhoršovanie vzťahov, strata kontroly pri nakupovaní.

Neviem, ako ste na tom vy, ale na mňa sedí šesť príznakov zo siedmich, čo teda nie je výsledkom hodným gratulácií. I keď je celá shopaholická téma skôr vtipnou výhovorkou na naše zlé zaobchádzanie a hospodárenie s peniazmi, je takisto serióznou chorobou, ktorú nie je práve najľahšie prekonať. V dnešnom rýchlom svete bažiacom po majetku je ťažké nepodľahnúť žiare reklám a výkladov. Ak sa teda cítite v naozaj vážnom, kritickom stave shopaholizmu, volajte 1-888-344-8837.

KLÁRA DEKETOVÁ

You're right, shopping won't fix the problem. But it will put me in a better mood for when I actually have to deal with it.

your cards
someecards.com quotesgram.com

BAKING

We are sorry to disappoint you, but this is not a tutorial on how to bake a bread. However, if you read further you might find something that might be right your cup of tea because this Slovak band is ready to shake the world of Slovak music with its catchy alternative-grunge sound. But you will find out more as you read this interview with the frontman, singer and guitarist of this energetic band - Mardty (yes, spelled like that).

Who came up with the idea to start a band and when?

It was a real coincidence. I just left my previous band WaddA and was about to sell my amp and bassguitar. I wanted to play a guitar home alone, maybe sometimes with my friend Wigo at some garage. So I decided to buy a guitar amp. It was huge, so I asked my colleague whether he could take a car and get my amp with me. Just as we were waiting for a fellow with the amp, he started asking if I have some plans and if I want to start a new band. I said: "Maybe but I don't have a bassist and a drummer.". So he answered: "I always wanted to be a bassist. Hmm, give me a minute." Then he picked up his phone and told: "Hey Maťo, do you have a band? No? Now you have."

Why did you choose the name Baking Bread?

The name is not that important for us. Of course we wanted it to be catchy and simple. A lot of our favourite bands don't have meaningful names, just like Red Hot

Chilli Peppers, Foo Fighters and so on. Our name resembles a TV show Breaking Bad but let just get for example Metallica. They named the band after a rock magazine so... whatever.

Your first album is going to be rele-

BREAD

ased after this Easter holidays. How do you feel about putting the final versions of your songs on CD?

It was quite a long though road until we got it right. We were discontented with the sound but after about ten remakes, we are

finally happy about it. For the first time in my life I'm not switching the song when my phone plays ours. I just have a great feeling about releasing what we created into the world and we hope that you all will like it, because we made it for you. :)

Which song from the album The Mark took the longest time to put together?

And this is the beautiful thing. None of them. Every single song was made really quickly. We are trying to do simple music, simple to listen, simple to remember. And when you love music, it just comes out of you.

Are you planning any tour this year?

We haven't spoken about a tour yet. It is highly possible but now we have some concert to take care of. Every event will be mentioned on our fan page.

And the last question: Do you have any funny story from touring or meeting fans?

We don't play together too long, so we don't have any "extreme" funny story from playing. I can remember one concert in Púchov. When we finished our set, we got off the stage and there were some weird guys waiting. They were covered in tattoos and piercings, looking like they came from some fetish porn and they spoke english. They were from Germany and showed in that pub by accident but they really loved us. It was clear that they don't listen to music like we are but as they said, they never heard anything like us and were really pleased. They bought us some drinks and we spent a nice evening. I hope we will meet again some day. :)

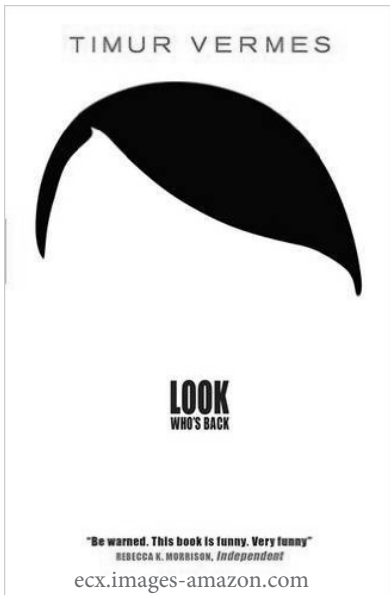
SVETLANA KURUCOVÁ
HELENA KUTNAROVÁ

MOVIES

DEADPOOL /2016/

I think that this film needs to have a review in Karis. Who does not love Marvel? If you love Superhero movies or Deadpool then you will love this movie and it will make you laugh every second. Comedy with adventure, danger and love. Imagine that you have a cancer and someone tells you that they can cure you. What would you do? Deadpool isn't a hero, he's just a guy who does whatever he wants. And he was also doing this before. He did not change. He agreed, because he wanted to be with his love. Every single hero needs to have his purpose of life. And he does...

WAIT 'TIL YOU GET A LOAD OF ME
DEADPOOL

LOOK WHO'S BACK /2015/

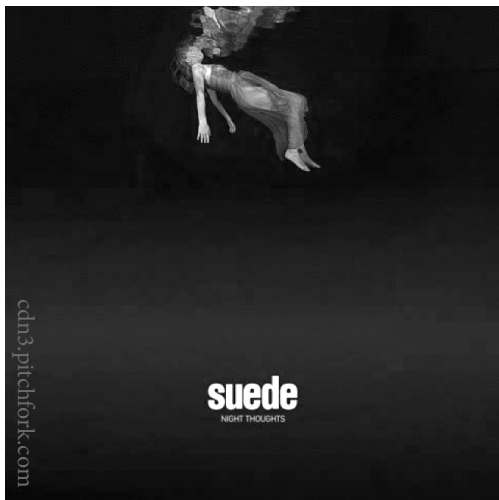
What would happen if Adolf Hitler woke up in modern-day Berlin? This film can tell you. Director said that it was not based on true historical events. It is a comedy with satire. What's more surprising is the way that ordinary Germans react to Hitler. Most of these people react to the sight of one of the 20th century's vilest leaders with excitement and amusement. People are standing in front of the camera and a man dressed like Hitler and they are telling their opinions of today's Germany. Whether you are a fan of these films or not, you will be fascinated...

MUSIC

SUEDE – NIGHT THOUGHTS

I was on a verge of giving up Suede (except for Dog Man Star). I never really liked their two pre-hiatus releases and I rarely wanted to listen to their older albums. And after the inconsistent comeback that was Bloodsports, I'm happy to say that I adore these lads again. Night Thoughts is so good, that it rekindled my relationship with their 90s stuff.

It's the grandiosity and ambition which make Night Thoughts both surprising and successful. To be honest, I thought that Suede would just continue with the catchy alt-rock of their previous record. Well, as soon as I heard the orchestra in the first track, I've been proven wrong. In general, Night Thoughts benefits from the use of the orchestra in several tracks, not only because it adds to the variety, it's just really well done. Especially the final track "The Fur and the Feathers"

which is by far Suede's biggest song since the heavenly "Still Life" from Dog Man Star.

And when the strings are not present, the songs sound like Suede performing their best alt-rock in years. "Outsiders" and "Like Kids" are the most infectious tracks and the obvious singles.

RADOVAN BUDOŠ

BOOKS /YOLI/

LABYRINT: SMRTEĽNÁ LIEČBA

Záverečný diel dystopickej trilógie je konečne tu aj spolu s hlavným hrdinom Thomasom a jeho kamarátmi. Po tom, čo prežili, už niektorí CHAOS-u neveria, aj keď ich CHAOS presvedča, že ďalšie klamstvá nie sú potrebné, že

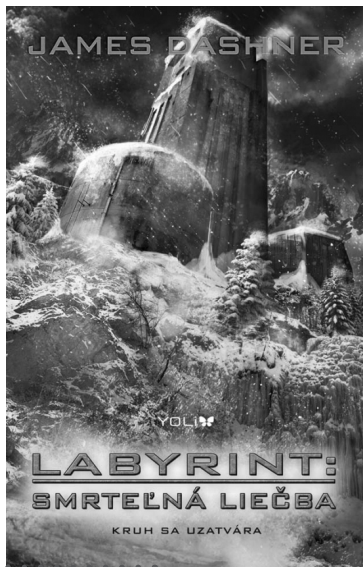
ich trápenie je takmer na konci a nečakajú ich žiadne premenné. Flekári majú už len podstúpiť poslednú časť skúšky, aby pomohli vyvinúť liek na erupciu, ktorá sužuje celý svet. Thomas si ale pamätá oveľa viac, ako CHAOS predpokladal, a nemieni sa podriaďiť ich plánom. Bude však ochotný obetovať sa v mene väčšieho dobra?

Osobne som sa na záver série veľmi tešila, priam som sa veľkého finále nevedela dočkať.

Zo začiatku som bola nadšená, dej ma veľmi rýchlo pohltil – možno aj vďaka kratučkým kapitolám, ktoré sú nám známe z predchádzajúcich dvoch častí. Avšak dej postupoval rýchlo, na môj vkus až príliš. Mala som pocit, že autor mohol napätie vystupňovať omnoho viac, pohrať sa so zvratmi v situáciách, a vyťažiť tak zo skvelého príbehu maximum. Nestalo sa. Nevadí, čítala som ďalej. Avšak ani záver, od ktorého som si tak veľa sľubovala, ma nenadchol. Cítila som sa rozpoltená – na jednej strane skvelý príbeh, ktorý sa veľmi ľahko číta, navyše s veľmi sympatickými postavami, na strane druhej sklamanie v podobe rozuzlenia a prirýchleho spádu.

Smrteľná liečba nebola zlá, ale určite ani najlepšia zo série. Ak náhodou rozmýšľate, či si knihu prečítať, určite chodte do toho. Ak už nič iné, dozviete sa, ako sa to nakoniec skončí. Ak sa vám aj nebude páčiť, aspoň to nebude trvať dlho, lebo kniha sa číta naozaj rýchlo.

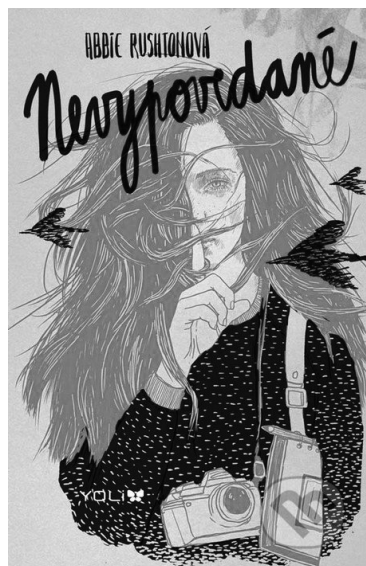
DENISA RIŠIANOVÁ

NEVYPOVEDANÉ

Občas sme ticho preto, lebo nemáme čo povedať. Megan však nerozpráva už niekoľko mesiacov. Jej dôvod je prekvapivý, možno až desivý, no ona do smrti odmieta prehovoriť o tom, čo sa stalo.

Svieža knižka naplnila očakávania, ktoré som do YOLI v posledných mesiacoch vkladala.

Preklad k o n e č - ne vyšiel bez chýb, knižka je jednoduchá, dej len občas spomaľujú vedľajšie línie a opisy. Jazyk je jednoduchý, semtam sa vyskytnú náznaky ex-

presívnosti, prostredie školy a malého mesta sú vítané.

Hlavný problém je až do poslednej časti knihy pod rúškom tajomstva. Zápletka je však o to zaujímavejšia, k čomu trochu prispieva aj fakt, že autorka rieši homosexualitu. Napísala som trochu, pretože nápad a zakomponovanie do deja by boli skvelé, keby len autorka neriešila túto tému tak povediac „surovo“. Ako príklad uvediem postoj Megan voči svojim pocitom - zvykla si na ne po pár dňoch, považovala to za úplne normálnu vec, takmer bez „vnútorných bojov“. Prišlo mi to, akoby sa autorka nechcela tejto téme venovať príliš, a tak ju „odflákla.“

Pätnásťročná Megan rieši ešte šikanu, problémy doma a v nemalej miere sa snaží znova neurobiť chybu, ktorá ju donútila mlčať. Autorka sa taktó vystavila pomerne ťažkej úlohe – skombinovať myšlienky postavy, prehovory vedľajších postáv a vety, ktoré kladie Megan na papier. Čitateľ tak zo začiatku môže mať problém rozlíšiť, kto hovorí čo a ktoré z viet sú len myšlienky, no rýchlo si zvykne.

Celkový dojem z knihy bol pozitívny, no už by som sa k nej nevrátila.

MÁRIA RUSNÁKOVÁ

CHILLI CON CARNE

Ahojte! Prihováram sa vám už, pravdepodobne, poslednýkrát ako poctivý študent strednej školy. Budte si istí, že mi budete všetci veľmi chýbať. Nebojte sa, teraz nie je ale čas na sentimenty, pustíme sa do varenia! Oslovili ma dievčatá, ktoré organizujú FOOD FEST. Hneď na začiatok sa však musím priznať, že som sa ho tento rok nezúčast-

nás vládla 23. februára bola na zahryznutie! Ku mne sa dostal teda aspoň zoznam veľmi chutných jedál a receptov, priamo z horúcej Južnej Ameriky (určite len preto, aby som závidela a slintala) a ja som z tej pestrej ponuky vybrala pre vás Chilli Con Carne. Neuveríte prečo. Som si istá, že aspoň osemdesiat percent z vás hralo hru The Sims. Áno, založili ste si rodinu, zariadili dom a bývali. Krásna predstava. Pamätáte sa aj na moment, keď vás Simík nadobudol určité kuchárske schopnosti a mohol si doma okrem zvyčajných sendvičov pripraviť aj pochúťky ako špagety či už spomínané Chilli? Vždy ma fascinovalo, čo sa za tým tajomným názvom skrýva. Mala som asi desať rokov, avšak nikdy som sa k tomu nedostala. Až teraz. Názov mi doslova zasvietil v tom mori čiernej latinky. Varila som o sto šesť.

nila, pretože po A) keď som sa spamätala, lístky boli vypredané a po B) v ten deň mi v rozvrhu svietila matematika. Na tej sa momentálne ospravedľňuje neprítomnosť snád len pečiatkou od patológa, čím vás od nej, samozrejme, nechcem odradiť. Matematika v piataku je veľmi super a určite by som sa pre ňu rozhodla, keby si mám vybrať znova. Pokladá sa však za slušné a zodpovedné na ňu chodiť, keď už ste horliví z nej maturovať. Nie je to predsa žiaden „špás“. Každopádne, som si istá, že tí, ktorí mali možnosť zúčastniť sa, svoje rozhodnutie neolutovali. Už len samotná hudba a atmosféra, ktorá u

A výsledok? Veď skúste sami! Dobrú chuť! :)

ARGENTÍNA – CHILLI CON CARNE S BIELOU FAZUĽOU

Suroviny: 2PL olivového oleja, 1 nadrobno nakrájaná cibuľa, 2 nadrobno nakrájané strúčiky cesnaku, 2PL čili, 1PL mletej rasce, 1PL mletého korianderu, 1 bobkový list, 2PL múky, 500g hovädzieho chuck steaku nakrájaného na malé kúsky, 5 ošúpaných a nakrájaných paradajok, 2PL paradajkového pretlaku, 400g sterilizovanej bielej/ červenej fazule

Postup: Zohrejte olej vo veľkej panvici na miernom ohni. Pridajte cibuľu, cesnak a varte 3 minúty alebo kým nezmäknú. Pridajte čili, rascu, bobkový list, múku, hovädzina a za miešania varte 4 minúty, alebo kým sa hovädzina neopečie. Pridajte paradajky, pretlak, fazuľu, 500ml vody a miešajte, až kým sa všetko poriadne nespojí. Uveďte do varu, stíšte na malý oheň a varte za občasného miešania cca hodinu, alebo kým mäso nezmäkne. Nakoniec dochuťte soľou a korením.

P.S.1: Keď som dovarila, zistila som, že ovocie mojej práce sa nápadne podobá na Chilli Mince, ktoré sme s rodinkou zvykli variť v Anglicku. Občas jete a ani si neuvedomujete čo. No pozor na „snakes in the grass”. (Tak označil kamarát Brit náš Tatranský čaj.)

P.S.2: Jednoducho sa s vami nedokážem rozlúčiť. Spomínajúc sendviče, chcela som vás ešte naposledy oboznámiť s nedávno nadobudnutým poznatkom. Napísaný je v pôvodnej reči a našla som ho pri vypracovávaní prezentácie o Typical British Food. A prosím, užívajte si túto školu, because there is no place like GBAS.

The name of the food Sandwich was derived from the name of an English aristocrat. His name was the Earl of Sandwich. He had such a passion for gambling, that he didn't want to stop playing. To ensure his game was not interrupted and to keep his hands clean for the cards, the Earl of Sandwich asked for meat to be put between two slices of bread.

SILVIA KOČKOVÁ

DENNÍK FESTIVALOVÉHO MANIAKA

1.7. 2016

Milý denníček,

už je to tu! Leto sa oficiálne začalo a ja viem, čo skôr. Už od 24.6. mám NEONové tričko, trochu som sa ťapla po peňaženke. Od nervov som dnes nedávala pozor a zrazila tetu na ulici. Vybehla som z auta, a tu počujem niekoho kričať: „Žije?“

„**Hip-Hop**“, zvýskla a dvíhala sa zo zeme. „Dnes o**ŽIJE!**“ Naširoko roztvorila oči a už trielila do Kauflandu. Vraj bolo v zlave mlieko. Vravím si, mlieko nie je nikdy zlé, a tak som sa vybrala za babkou. Cestou ku pokladni mi brnkla do nosa slanina. Pýtam sa predavačky, aká je. Ona len: „**Top. Fest.**“ Pocho-

dujem si teda k pokladni, neskôr nasadám do auta a prechádzam okolo môjho obľúbeného podniku. Hrala tam VIVA MUSICA (*živá hudba, poznámka prekl.). Cítim v kostiach

stredného ucha, že toto leto bude stáť za to.

7.7. - 23.7.2016

A že letná **Pohoda!** Akurát tak niekde na Kysuciach. Toto bol hrozný týždeň. Najskôr som také Vrbovské vetry chytila, že koniec. Strašili ma celé dva dni a pri tých rôznych žánroch som veru nemohla chvíľu obsedieť. Milý môj, to však nie je všetko! Hovorím si, veď to už bude dobré, môžem sa poriadne

naješť. No chleba s masťou a CIBULA mi teda nepomohli. Nehovoriac o tom **GRAPE**fruite, čo som si dala ako dezert. Veru, budem to ešte dlho... No veď ale to sa stáva aj Vám, nie? Skoro by som bola zabudla na príhodu zo včerajška. Stretla som Vám susedov, Čechov, u nás v meste. Nerozumela som veľa,

ale čosi ako: „Žákovic, to bude za dvacku.“ To môjmu uchu neušlo.

4.8. - 6.8.

Konečne auguuuuust! Ale tie teploty sú strašné. Cítim sa ako taký **The Rock pod kameňom** - spotená a veľká. Lutujem, že som pred letom viac necvičila. Teraz by ma ani do bazéna nepustili, lebo by som ho vyliala. Život je raz taký...

5.8.

„Galota?“

„Nie, tu Giletková,“ odpovedám.

„Jáj, tak nič, ale z Nového Mesta nad Váhom nie ste?“

„To tiež nie, ja som z Kysuckého Nového Mesta.“

„Tak potom dovi.“

„Dovi, veď aj o rok tu budem, v Zelenej vode malého bazénika, sama...“

26.8.2016

Cítim sa ako kráľovná. Okolo mňa samé Zlaté piesky, černosi...Ale tá hudbička veru tiež nie je od veci. Môžeš ľutovať, že si si nekúpil lístok už v decembri! Ach, samozrejme, ty si sa vtedy ešte len učil o tom... ako to bolo... slovak nešinl **UPRISING?** No, tento „aprajising“ je viac... zelený, minimálne.

MÁRIA RUSNÁKOVÁ

INTERNATIONAL DAYS

This time a little bit differently. I decided to go for a whole month instead of one day. I have chosen May. This year both the 1st and the 8th May are unfortunately Sundays so we have to look for alternative holidays. So May is dedicated to **hamburgers, photos and barbecues**. It is also the **get caught reading** and **Lyme disease awareness** month. And here in Slovakia we know May as the month of love.

I think first we should mention the **hamburgers**. Not as if this thing was more important than the other but still, it is food. So at the beginning lets reveal why is this fast food called as it is. As there are many alternatives to it like cheeseburger or chicken burger it misleads people but the name has nothing to do with ham. The name “hamburger” originated in a German city Hamburg and dates back to the late 1880’s. Nowadays Americans eat almost 50 billion burgers a year. That is the equivalent of three burgers a week for every person in the United States. This “sandwich” is such appreciated that it also has its’ own day within

the Hamburger month.

It is the 28th May.

If you are also such a huge fan of this dish you should not miss the Burger Fest in Wisconsin. Including the preparation of the worlds’ largest burgers. Or an alternative is a nice backyard

barbecue with your friends where you can grill

up some tasty burgers. And don’t forget about all the delicious ways you can customize your own one. Today you have a really wide range

of ingredients such as the bacon jam. Yummy. And in a row you can celebrate the barbecue month as well. But really the easiest way would be just to organise such a celebration a couple times during this month so that you won’t neglect any of these important food oriented days.

I would also like to talk about May as **the month of photos**. As I was thinking about

the importance of this holiday I have found out that I couldn’t really imagine my life without photos and without taking photographs. And it is just me. Imagine all those people who take selfies every day or those always having a reflex camera with them making artistic photos constantly. Today you can make a photo any time you want to. With your phone, tablet, camera. But I remember the days when there were no digital images so all the photos we wanted to see must have been printed. Nowadays the situation is different. It was reported that 83% of photos taken stay in digital format only. Archiving by printing is the best way to be sure the next generation will still have pictures we have taken in years. And they will be able to take a look at our lives. Just as we do when scrabbling around in old family photo albums. So on these days think about the meaning of the photos you take, celebrate your photos and especially the memories which these photographs recall.

blog.photocase.de

RÍM, MAROKO ALEBO LONDÝN ZA 5 DNÍ?

Stránka Fly4free ťa presvedčí, že sa to dá, a to za menej ako 100€.

Staré známe miesta, ktoré stojí za to vidieť aspoň raz v živote. Koho neláka predstava krásnej letnej prechádzky po Ríme, oddychu na pláži v Maroku alebo spoznávania pestrého Londýna vo všetkých smeroch?

www.fly4free.com

FLY FREE

Na začiatok by som vám opísala stránku Fly4free.

Fly4free.com je stránka, ktorá vám prináša denné tipy na lacné cestovanie, letenky a iné cestovateľské ponuky, ktoré vám pomôžu ušetriť peniaze. Ja sama som odoberateľom ich noviniek a denne dostávam viac než 20 tipov na dovolenky po celom svete.

Rím, jedno z najkrajších miest na svete, plné krásnej starobylej architektúry a umenia. Mesiace apríl, máj, september alebo október sú ako stvorené na návštevu tohoto mesta. Veď kto by chcel zažiť mesto preplnené turistami? K jedným z najznámejších miest určite patrí Španielske námestie (Piazza di Spagna), ktoré je známe svojimi španielskymi schodmi, alebo Sixtínska kaplnka, vatikánske záhrady, Koloseum... Myslím, že každý nadšenec umenia si príde na svoje.

Ak ste srdcom dobrodruh, tak vás určite poteší návšteva Maroka. Krásna orientálna krajina plná tanca, dobrodružstva a zábavy. Veľmi lákavá je cesta na Saharu. Mnohí ľudia opisujú západ slnka na Sahare za jeden z najkrajších. Oázou pokoja je jedno z miest

Marakéša, snová záhrada Jardin Majorelle. Dielo francúzskeho umelca Jacquesa Majorella, ktoré zachránili Yves Saint Laurent a jeho partner Pierre Bérge.

Jedna z najznámejších metropol sveta, Londýn, o ktorej si myslíme, že už ani nemá čo viac ponúknuť. Všetkým veľmi dobre známy Big Ben, Buckingham Palace alebo London Eye. Ale čo tak preskúmať jeho nočný život? Ľudia sa správajú v noci inak. Ulice sú zahalené do oparu s nádychom žltého sfarbenia od neónových svetiel a parky sú temné. Najvyššie položeným bodom v centrálnom Londýne je „Hampstead Heath“. Je to jed-

no z najvhodnejších miest pre pozorovanie nočnej oblohy v meste. Alebo sa zúčastnite historického obradu kľúčov v londýnskom Tower. Prebieha denne o 21:53. Účasť na ňom však musíte potvrdiť písomne až dva mesiace vopred. Kino princa Charlesa na 7 Leicester Place usporadúva pravidelné celonočné filmové maratóny. A najlepšie na tom je, že pyžama sú povinné. Určite porozmýšľajte nad ponukami, ktoré vám ponúka táto alebo už iná stránka. Nezúfajte, ak nájdete miesto, ktoré už poznáte. Pamätajte, že každé miesto má svoje tajomstvá, ktoré čakajú iba na to, aby ich niekto odhalil.

WE KNOW

We see you when you go to sleep,
 Guide you when you're awake,
 We're happy when you're happy,
 too,
 And sad when your emotions
 break

We judge you really quietly
 When you take your bloody pill,
 Because you don't believe in us
 That we are here and we are real

We appreciate the sacrifices
 You always have to make
 To lose your job and family
 Because we are not fake

You're walking round your empty
 house
 Thinking about what you've done.
 We're sorry, too, but we are sure
 It will be over before dawn

We know everything there is to
 know
 Your thoughts, your steps, your
 moods
 It's midnight, you feel sad, alone,
 You take a walk to the woods

You can't even see the sun
 You have been on the run
 The party has just begun
 When you pulled out the gun

Our work is done
 We're sorry you were the one
 Who died and who is gone
 We had so much fun.

POEM - LUCIA MAGÁTHOVÁ, II.C
 ILLUSTRATION - PETRA ŠINDLEROVÁ, II.D

PROCRASTINATORS

You know when your homework
doesn't have to be done that day?
That's where we come from
and we put everything to delay.

Your school is exhausting you
and you have so much to do.
We are here to always skip
one study afternoon ,or two.

For example when we have to do
optionals from Maths,
we are stuck on Youtube
watching videos of cute cats.

Other days we are only
staring at the wall.
We know we have some duties
but we forgot them all.

When the time is up,
that's the hardest part,
because the deadline's almost over
and panicking can start.

We're coming to the zeroth lesson,
we spend the night awake,
we can't concentrate anymore
on studying during the break

Questioning our sanity,
we're a total mess.
We managed to learn the whole book
in five minutes or less.

At the end of the week
when we are laying down to beds,
we're recalling all our actions,
our deepest regrets.

After all we fall asleep
thinking there's no one to blame,
because we know that we will do it
next week once again.

We believe in tomorrows
and that's what's representing us.
We're glad to meet you
sincerely, the procrastinators of GBAS.

LUCIA MAGÁTHOVÁ

